HALKIN SESİ

21 EYLÜL 1976
250 Kuruş

75

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

EN DEMOKRATİK YOL: KİTLELERİN EYLEMİ!

ALMAN PATRONLARININ SÖMÜRÜSÜ

Ben Almanya'nın Frankfurt şehrinde çalışan bir lokanta işçisiyim. Sizlere iki yıldır patronum tarafından nasıl sömürüldüğümü anlatmak istiyorum.

Çalışma sürem bitince uzatmak için aldığım aldığım dilekçeyi patron doldurdu ve beni İş ve İşçi Bulma Kurumuna gönderdi. İş ve İşçi Bulma Kurumunda soyadı D harfiyle başlayan yabancıların işlemlerini gören kadın memur artık yabancı işçilere çalışma izni verilmediğini söyledi. Durumu işverene bildirdim. Bana telaşlanmamamı, işi halledeceğini söyledi. Bir gün sonra, bana bir yıl geçerli çalışma müsaade sinin verildiğini fakat bu müsaadenin yalnız kendi işyeri için geçerli olduğunu söyledi. Üç gün sonra beraber çalıştığımız mutfak şefi ile işverenin arası bozulunca mut fak şefi bana çalışma müsaadesi verilmemesinin nedeninin işveren olduğunu söyledi. Ben İş ve İşçi Bulma Kurumuna gitmeden önce benim işlerimi görecek olan kadın memura telefon ederek ye meğe davet etmiş ve bana çalışma müsaadesinin verilmemesini istemiş. Bir gün sonra kendisi gitmiş, bana bir yıl geçerli çalışma müsaade si almış. Bunların sebebini yine mutfak şefinden öğrendim.

Ben bu işyerinde iki yıldır çalışıyorum. İki yıldır aldığım ücret oranı hep aynıdır. Halbuki Alman kanunlarına göre bir işçi bir işyerinde belli bir süre çalıştık tan sonra ücretinin artması lazım.

Ben ve benimle çalışan bütün işçiler bayram günleri de çalışıyoruz. İşveren lokanta gibi yerlerde bayram günleri çalışmanın mecburi olduğunu söyledi. Şimdi öğrendim ki, çalışmak mecburiye tindeymişiz fakat zamlı ücret karşılığında. Oysa, biz burada çalışan 7 yabancı arkadaş, iki yıldır bayramda çalışmamızın karşılığı olarak hiçbir ücret almadık. Bu da işverenin ikinci oyunudur.

Bütün işçi arkadaşları, patronlara karşı mücadele etmeye çağırarak dostça selamlarım.

Hasan Değirmenci

ÇORUM'DA GENÇLİĞİN FAŞİSTLERE VE REVİZYONİSTLERE KARŞI MÜCADELESİ

Geçenlerde okulda iki gün lük uyarı boykotu yaptık. Bir avuç faşist (on kişi kadar) derse girmek istediler. Biz birinci günü mani olduk. İkinci günü polislerle birlikte geldiler. Fakat dersin hocası azınlığa ders yapmayacağını söyleyince polisler bir şey yapamadılar. Boykot sırasında revizyonistler hatalarıyla mücadele ettik. Kahve köşelerinde kendilerini boykot komitesi seçmişler. Boykota katılan bütün öğrenciler buna şiddetle karşı çıktılar. Revizyonistler boykot süresince hep saklanacak, gizlenecek yer aradılar kendilerine.

18. 8. 1976 günü yapılan yönetim kurulu seçimine iki grup katıldı. TİP, TSİP revizyonistleri yanlarına Devrimci Gençlik dergisinin çizgisini savunan arkadaşları da alarak "Devrimci Birlik" grubunu oluşturdular. Biz ise sosyal-demokratlarla ittifak yaptık ve "Bağımsızlar Grubu" olarak seçime girdik. Seçimleri biz kazandık. Bu revizyonistlere büyük bir darbe oldu. Çünkü onlar seçim arifesinde arkadaşlara "Seçimlere katıldığınız takdirde rezil olacaksınız" gibi ileri geri konuşmuşlar ve yurtsever arkadaşları korkutmaya çalışmışlardı. Bizim kararlı tutumumuz ve çalışmalarımız yurtsever arkadaşları da ümitlendirdi ve onlara güven verdi.

M. Ulusoy - ÇORUM

"DEVRİMCİ GENÇLİK" TARAFTARLARI HALKIN SİYASETLE İLGİLENMESİNİ ENGELLEMEYE ÇALIŞIYOR

Muğla'nın Turgut nahiyesinde Turgut Halk Kültür Derneği'nde "Devrimci Gençlik" dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlar, derneğe HALKIN SESİ'ni sokmayacaklarını bildirdiler. Bu arkadaşlardan birisi, derneğe herkesin okuması için getirdiğim HALKIN SESİ'nin 70. ve 71. sayılarını görünce hiç bir derginin derneğe girmeyeceğini söyledi.

Bu arkadaşlar özellikle, HALKIN SESİ'nin derneğe girmesine engel olmak için bütün dergilerin girmesine karşı oldukları kılıfının altına girmeye çalışıyorlar.

Bu arkadaşlar HALKIN SESİ'nin derneğe sokulmamasına gerekçe olarak şunu gösteriyorlar: "Halk Marksizm Leninizmi bilmiyor. Bir arama olursa derneği kapatırlar. Dernek homojen bir yapıya sahip olmalı".

Gördüğümüz gibi bu alternatiflerin hepsi saçma ve anlamsızdır. Kitlelerin siyaset yapmasını ve siyasi bir güç haline gelmelerini engelle - mek, derneği kendi tekkeleri haline getirmek istiyorlar.

Turgutlu Devrimciler
Muğla

"Tüm Çalışanların Genel Grevini Destekliyoruz!"

Faşist MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların grevi önerisini kabul ediyor ve destekliyoruz.

Faşizme karşı tek tek veya birkaç gözü kara militanın maceracı bir anlayışla verdiği kavga, bomba atma, banka soyma vs. gibi halktan kopuk mücadele şekli saman alevi olmaktan öteye gitmiyor. Ancak bu faşistler saldırdığı zaman karşı koyma yalım anlamına gelmez. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı esas mücadele ise kitlelerin seferber edilmesiyle olur.

İşte tüm çalışanların grevi, kitleleri faşizmin üzerine sevkeden doğru bir mücadele şeklidir. Biz MC'nin yıkılması ile halk iktidarının kurulamayacağını biliyoruz. Ama tüm çalışanların grevi, çalışanların birliğini ve güvenini arttıracak, kitleyi daha ileri mücadele biçimlerine hazırlayacaktır. Kitle kendi gücünü yaşayarak görecektir. Ayrıca, bu eylemle sosyal-emperyalizmin uşağı olan sosyal faşistlere iyi bir ders verilmiş olup, onların kitleleri sürü olarak gören burjuva ideolojilerine büyük bir darbe indirilmiş olacaktır.

Kartal Esas'tan
Bir Grup İşçi

TRABZON'UN UZUNGÖL KÖYLÜLERİNİN MÜCADELESİDİR

Köyümüz komşusu olan Of ilçesinin ağaları, meramız içinde ev kurmak iste - yip, meramızıa el koymaya kalkıştılar. Ağaların adamları vasıtasıyla meramız içinde yığdığı inşaat malzemesini halkımız paramparça etti. İkinci kez yığdıkları malzemeyi aynı şekilde dağıttı.Hak sız oldukları için bizim barış tekliflerimize yanaşmadılar. Üçüncü kez yığdıkları malzeme meyi halkımız aynı kararlılıkla dağıttı. Dağıtma sırasında ağanın adamları halkımıza ateş açtı.Halkımız ağanın adamlarına boyun eğmedi ve gerekli cevabı verdi. Of'un parababaları halkımızı bu şekilde yenemeyeceklerini anlayınca, yaylalarımızın ıssız olduğu bir dönemde fakir halkımızın dört evini yaktılar.

Bu ağalara, bu parababalarına sesleniyorum! Bu faşist baskılara halkımızın göz yumacağını mı sanıyorlar? Yoksa, halkımızı yıldıracaklarını mı sanıyorlar?Halkımız ergeç bunların hesabını soracaktır.

KAHROLSUN AĞALARIN VE PARABABALARININ HALKIMIZ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKISI!
KAHROLSUN SOSYAL-EMPERYALİZMİN BEŞİNCİ KOLU REVİZYONİZM!

Uzungöllü Devrimciler
Trabzon
Çorum

"AYRANCI'DA FAŞİST - POLİS İŞBİRLİĞİ SONUNDA DERNEĞİMİZ KAPATILDI"

Ayrancı semtinde kurmuş olduğumuz ve yurtsever kitleyle kısa zamanda kaynaşarak, milli demokratik devrim mücadelesine katılan, modern revizyonist ve faşist unsurlara karşı mücadeleyi benimseyen Ayrancı Halk Kültür ve Dayanışma Derneği iki aylık bir çalışmadan sonra, 19 Ağustos günü faşistlerin polislere şikayeti sonunda kapatıldı.

Polisin derneği kapatma nedeni, derneğimizin bütünleme sınavları dolayısıyla orta öğrenimli yurtsever arkadaşlara kurs düzenlemesidir. 19 Ağustos günü faşistlerin şikayeti üzerine polis derneğimize bir baskın yapmıştır. Dernekte kurs gören arkadaşların bazılarının 18 yaşından küçük olmaları bahane edilerek dernek kapatılmıştır. Arkadaşların ailelerinden imzalı izin belgeleri olmasına rağmen, faşist-polis işbirliği derneğimize kilit vurmuştur.

Yurtseverlere ve derneğimize yöneltilen bu saldırıyı şiddetle protesto ederiz.

Levent Durukan

TOPRAK-İŞ SENDİKASI PAZARCIK ŞUBESİNİN BİLDİRİSİ
"TARIM İŞÇİLERİ BİRLEŞELİM! SENDİKAMIZIN ŞARTLARINI SAVUNALIM!"

Kısa bir süre sonra Pazarcık ovasında pamuk toplama işi başlayacak. Pazarcık'da pamuk işlerinde çalışan işçilerin örgütlendiği Toprak-İş Sendikası Pazarcık Şubesi bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride pamuk işçilerinin talepleri bu yıl için şöyle sıralanmaktadır:

"Ücretler önceden sendikamız ve işveren arasında görüşmeler yapılarak tesbit edilsin. İş bittikten sonra üç beş ağanın bir araya gelerek ücretlerimizi tesbit etmesine son!

"Bu yıl pamuk toplama kilo başına en az 125 kuruş olmalıdır.

"Yatacak yer istiyoruz.

"İşçiler arasından basıcı ayrılsın, iş sahibi basıcıya ayrıca yövmiye ödesin

"İşçiler üzerinde her türlü angarya son verilsin".

"Bu şartları ağalara nasıl kabul ettirebiliriz? Bugüne kadar birlik olamadığımız için, ağalar bizi köle gibi çalıştırmaktadırlar. Bu duruma bir son vermenin, kendi gücümüzü ispat etmenin zamanı çoktan gelmiştir. İstekleri mizi kabul ettirebilmenin yolu birleşmek ve dişenmekten geçer. Sendikamız etrafında kaynaşalım, hep birlikte direnelim.

"Yurdumuzu Amerika'ya Rusya'ya peşkeş çeken, milli bağımsızlığımızı hiçe sayan ağalar şimdi de bizi ucuza çalıştırabilmenin hesabını yapıyorlar. Onlar bizi bölmeye, aramıza ayırımlar sokmaya çalışıyorlar. Yerli-yabancı, Kürt-Türk, Alevi-Sünni ayırımı ağaların bize hükmetmesine yarıyor. Halbuki biz bütün işçilerin menfaatleri bir, mücadelesi ortaktır. Öyleyse, bu ayırımlara alet olmayalım. Birleşelim; Sendikamızın şartlarını savunalım.

"Ağaların aleti olan elcileri başımızdan defedelim. Elciler birliğimizin önüne bir engel olarak dikildiğinde, onları elimizin tersiyle itelim. Fanfas'taki tarım işçilerinin direnişini, ağaların elcileri satın alarak bastırdığını unutmayalım. Kendimizin efendisi, kendimiz olalım".

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan / YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul. /YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy-İstanbul / BASKI : Daily News Web Offset. / ABONE ŞARTLARI : Yurtiçi yıllık 125 TL. altı aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL / İLAN ŞARTLARI : Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI : 100 TL. / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIM : Orhan Özşişman ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş

EN DEMOKRATİK YOL: KİTLELERİN EYLEMİ!

İşçi sınıfı da konuşacak. Susturulmak istenen, ağzını açtığı zaman üzerine copla, silahla, panzerle yürünen işçi sınıfı da konuşacak. Sarı sendikacıların pençesindeki, koltuk kavgası uğruna parça parça bölünmek istenen işçi sınıfı da konuşacak. Üstüne komando sürüsü saldırtılan, eli kolu bağlanıp DGM karşısına çıkarılan işçi sınıfı da konuşacak.

Tabandaki işçi eyleme geçmiştir. İşçi sınıfının mücadele azmi, tüm baskı ve tehditleri göğüslemekle beraber kalmamıştır. Sendika ağalarının engelleri de aşılmaktadır.

Halil Tunç, hâlâ manevralarına devam ediyor. Tunç, bugünkü işçi eylemini "5 - 6 bin kişilik bir grup" sözleriyle karalamaya çalışıyor. Bir yandan mücadele isteyen yüzbinlerin karşısına dikil, bir yandan da mücadele edenleri küçümse! Türk-İş Başkanının sözleri gerçekten talihsizdir ve kimseyi aldatamamaktadır. Tunç için artık sadece bir tek yol kalmıştır: Dalevera üzerine kurduğu setleri kaldırıp, işçi selinin karşısında durmamak. Aksi halde, bu sel Tunç'u yıkıp geçecektir.

İşçi sınıfının mücadelesinin karşısında duran başka ağalar da vardır. DİSK yöneticileri bastıramadıkları işçi eylemini mümkün olduğu kadar engellemeye çalışıyorlar. Onlar işçinin bayramını "yas" ilan etmişlerdir. İşçiyi susturmaya, ağzını bağlamaya çalışmaktadırlar. MC'ye, DGM'ye zulme karşı yürüyen yığınları önlemek için işçileri arabalara doldurmaya varıncaya kadar her türlü yolu denemektedirler. İşçinin konuşmamasını, yürümemesini, ayağının yere basmamasını istiyorlar. Biliyorlar ki, insiyatifi ele alan, bağımsız mücadelesini geliştiren işçi sınıfı onları da yıkacaktır.

DİSK içinde en başta revizyonist Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliği mücadeleyi köreltmeye, dört bir yanından adeta çevirerek konserve haline getirmeye çalışıyor. Amaçları, efendileri olan Sovyetler Birliği'ne hizmet etmek için işçi sınıfını bir sürü olarak kullanmaktır. Ama demokrasinin olduğu gibi, bağımsızlığın da en kararlı savunucusu olan işçi sınıfı onların hayallerini boşa çıkaracaktır.

DİSK yöneticileri dillerine bozgunculuk lafını dolamışlar, işçilere "içerden ve dışardan gelecek bozgunculuğa" kapılmamalarını öğütlüyorlar. Türk-İş yöneticilerinin, yıllardır kullandıkları bu anti-komünist edebiyata DİSK yöneticileri sıkı sıkıya sarılmışlardır. İşçi mücadelesinin halkla, devrimcilerle birleşmesi, devrim yolunda ilerlemesi, işçinin eylemini geliştirmesi yöneticilerine göre bozgunculuk olmaktadır. Oysa, gerçek bozgunculuk işçi mücadelesinin önüne geçen sendika ağalarının tutumudur.

DİSK yöneticilerinden birisi, bir gazetede yazdığı makalesinde tutumlarını 15 - 16 Haziran'dan ders almak olarak değerlendiriyor. Eğer sendika ağaları işçi sınıfının bu şanlı mücadelesinden, eylemi bastırmak gerektiği dersini çıkarmışlarsa, işçinin çıkardığı ders de sendika ağalarının barikatlarını yıkmaktır.

Türk-İş'teki ağalar da, DİSK'deki ağalar da, işçi eyleminden sendika rekabeti için yararlanmaya çalışıyorlar. İşçilerin eylem birliğini baltalama pahasına, rakip sendikayı güçsüz düşürmek için manevra çeviriyorlar. Eylem birliği, tabanda gerçekleşmektedir. Somut eylemlerde daha da güçlenen işçi kardeşliği, bütün manevraları yıkma yönünde ilerlemektedir.

İşçi sınıfına kaba tehditler yağdırıp duran MC'den ve patronlardan söz etmiyoruz. Onların yaptıkları zaten açıktır. Fakat işçilerin mücadelesini bastırma çabasında sendika ağalığının ardında duran bir başka güç daha vardır ki, o da CHP yönetimidir. CHP Genel Merkezi işçi eylemini desteklemediğini açıklamış ve "halkın kaygılarını demokratik yoldan ortaya koymasını" istemiştir.

Halk, kaygılarını nasıl açıklayacak? İşçi sınıfı da, halk da şimdiye dek kaygılarını, çeşitli yollarla, defalarca açıkladı. Kaygılar açıklandığı zaman verilen karşılık, baskıdan ve soruşturmadan başka ne olmuştur?

Nedir demokratik yol? Her şeyden önce işçiler için bugünkü eylemden başka bir yol kalmamıştır. Üstelik özgürlük için verilen mücadeleyi yığınlara maleden bugünkü eylemler, en demokratik yoldur. Kitleler, kendi demokratik haklarına kendileri sahip çıkmakta, böylece özgürlükler gerçek teminatına daha fazla kavuşmaktadır.

Kürsülerden Meclisin faziletleri üzerine nutuk çeken demokrasi havarileri! Bu demokrasi kimin içindir? Eğer gerçekten halk için, çoğunluk için demokrasiden bahsediliyorsa, işte gerçek sahipleri demokrasiyi ellerine almışlardır.

Neler yapılmamıştır bu demokrasi için Şairin dediği gibi, "kimi nutuk söylemiş", "kimi ölmüş"tür. Salonlarda kalan nutuklar demokrasiyi salonlara getirmiştir. Halkı aldatmak için yaldızlı salonlara ilericilik, hatta sosyalizm cilası çekmeye çalışanlar da olmuştur. Ama halk için özgürlük, lafta, dekorda kalmıştır.

İşte şimdi Başbakanın o kadar korktuğu sokak, harekete geçmiştir. Sokaktan gelmedik, sokakla gitmeyiz diyenleri işçi sınıfı götürecektir. Ve bu yurda gerçek özgürlüğü, eninde sonunda getirecek olan da, sokakları, meydanları ve kırları dolduran eli nasırlı emekçi halktır.

Bugünkü durumunda, işçi sınıfının mücadelesi önemli ve geri dönülmez bir noktadadır. Mücadelenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması büyük önem taşımaktadır.

Bütün yurtseverler, işçi mücadelesini desteklemeli, işçilere ve sendikacılara yönelen faşist tehdit ve baskıları birlik halinde göğüslemelidirler. Yine, sendika ağalarından gelen mücadeleyi hapsetme ve engelleme çabalarına karşı, bütün yurtseverler tabandaki işçinin yanında yer almalıdırlar. Bir avuç faşist ve revizyoniste karşı, tüm yurtsever sendikacılar birleşmeli ve işçi sınıfının yanında saf tutmalıdırlar.

Devrimciler, bütün güçlerini harcayarak işçi sınıfıyla daha sıkı birleşmelidirler. İşçi mücadelesinin devrim yolunda ilerlemesi, onun kendi devrimci önderi etrafında her gün daha fazla birleşmesiyle mümkün olacaktır. İşçi sınıfı devrim yolunu mücadele tecrübeleri içinde kavrayacaktır. Bugünkü mücadeleyi daha da ilerleterek, iki süper devlete karşı devrimci güçlerin geliştirilmesi için eylemin en ön safında yer almalıyız.

Devrimciler, bugünkü eylemi MC' nin düşürülmesi için tüm çalışanların genel grevi seviyesine yükseltmek için çabalarını iki katına çıkarmalıdırlar. Maceracılığın revizyonizmden kaynaklandığı ve en sonunda, revizyonizme yaradığı son yılların tecrübesinde defalarca kanıtlandı. Bu bakımdan, mücadeleyi köstekleme kisteyenlere asla boyun eğmeden, eylemi sağlam ve kararlı bir şekilde ilerletmek için çalışmalıyız.

MC'ye ve DGM'ye Karşı Tüm Yurtta İşçi Direnişi

MC iktidarına ve yeniden yasalaştırılmak istenen DGM'lere karşı İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Adana'da, Bursa'da, Eskişehir'de, Gaziantep'te, Diyarbakır'da, Adapazarı'nda, İzmit'te, Trabzon'da, Manisa'da, Mersin'de ve daha birçok il ve ilçede işçi sınıfı harekete geçti. Şalterler faşist zulmün sona ermesi, bütün emekçi halka yapılan baskıların son bulması, demokratik hakların korunması için indirildi.

MC'ye karşı gelişen son eylemler işçi sınıfının tabandan gelen sesini yansıttı. Direniş ve gösteriler, MC iktidarının ve aynı zamanda revizyonist ve faşist sendika ağalarının tüm baskılarına rağmen işçi sınıfının mücadele azminin son derece yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Direnişçilerle konuşan arkadaşlarımıza Elektrometal işçileri şunları söylemişlerdir: "Bu işin geriye dönüşü yok. DGM'lerin ne kadar işçi düşmanı olduğunu kavrıyoruz. Hiç bir güç bizi bu yoldan alıkoyamaz. Tutuklasalar, işten atsalar da bu davadan vazgeçmeyeceğiz."

İşçi sınıfının mücadelesi, tabanda Türk-İş ve DİSK üyesi işçilerin birliğini geliştirmektedir. İstanbul'da özellikle tekstil işkolunda çeşitli bölgelerdeki fabrikaların işçileri, sendika ayrımını tanımadan ortaklaşa direnişe geçmişlerdir. Türk-İş tabanındaki işçiler sendika yöneticilerini eylem için zorlamaktadırlar. Öte yandan, DİSK üyesi işçiler de yöneticilerin eylemi dizginleyen tutumlarına tepki göstermektedirler.

MC'ye ve DGM'ye karşı işçilerin direnişi bütün halkın desteğini kazanmış durumdadır. AP'li ve MHP'li faşistlerin Ankara Altındağ'da ve Gaziantep'te düzenlemeye kalkıştıkları saldırılar, halkın tepkisi karşısında bozguna uğratılmıştır.

Öte yandan, işçi eylemine kara çalmaya kalkışan ve halkla işçilerin arasını açmaya çalışan İzmir Belediye Başkanı protesto edilmektedir.

YAS MI BAYRAM MI ?...

SON İKİ BUÇUK YILIN İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİ ve BUGÜNKÜ DURUM

İşçi sınıfının son ikibuçuk yılda verdiği mücadelenin gelişimini ortaya koyan basit bir istatistik yayınlıyoruz. Verdiğimiz rakamlar, Milliyet gazetesi kolleksiyonlarından derlenmiştir, tam olmasa bile gerçeğin esas yönünü ortaya koymaktadır. İlerde bu konuda daha etraflı bir araştırma yayınlayacağız.

Öncelikle şunu söyleyelim: Rakamları incelediğimizde mücadelenin genel yönünün gelişme olduğu görülmektedir. Şüphesiz, bu gelişme kendi içinde duraklamalar ve gerilemekler de taşımaktadır. İşçi sınıfının mücadelesinin yükselişi, faşizmin tırmandığı şeklindeki görüşlerin gerçekle hiç bir ilgisi bulunmadığını göstermektedir.Halkın ve işçi sınıfının mücadelesinin yükselişi, faşistleri geriletmektedir. Aksi bir durumun yani faşizmin yükselişinin (tırmanışının) halkın mücadelesinin gerilediği şartlarda gerçekleşeceği açıktır. Nitekim, 12 Mart'la kurulan faşist diktatörlüğün yerleşmesi bu şekilde olmuştur. Bugünkü durumun incelenmesi, şartların hiç de 12 Mart şartları olmadığını göstermektedir. Bu durum, halkı yeni bir 12 Mart terörüyle korkutmaya çalışan revizyonistlerin ve "faşizmin tırmandığı" şeklindeki teorilerle onlarla sözbirliği yapan Halkın Kurtuluşu gazetesinin gerçekleri yansıtmadığının delilidir.

Devrimci durumu incelerken, üzerinde durulacak esas nokta halkın mücadelesinin, kısaca kitle eylemlerinin durumudur. Tabii buna dünya şartlarını ve ülkedeki hakim sınıflar arasındaki parçalanmaları da eklemek gerekir. (Bu konudaki doğru kavrayış için AYDINLIK dergisinin 67. sayısındaki "Yoldaş Dergisi'nin Eleştirisi 2, Faşizmin Tırmanışı Teorisi Revizyonist Bir Teoridir" başlıklı yazıya bakınız)

Rakamlar her ay içinde grev ya da direnişe başlayan işçilerin sayısını vermektedir. 1974 yılının Ocak ayında 1500 işçi mücadeleye atılmıştır. Bu rakam Şubatta 3 000'e, Martta 3 500'e çıkmıştır. CHP-MSP Koalisyon hükümetinin kuruluşundan sonra Nisan ve Mayıs aylarında bu rakamlar 750 ve 1300'e inmiştir. Bu durumu işçi sınıfı üzerindeki reformcu etkilerin bir sonucu olarak değerlendirebiliriz. Daha sonra bu hükümete karşı da tepkilerin gelişmesiyle Haziran ve Temmuz aylarında greve başlayan işçi sayısı toplam 15 bine çıkmıştır. Temmuz ayındaki Kıbrıs müdahalesinden sonra ortaya çıkan dikkate değer bir durum, Ağustosta hiç bir işçinin grev ya da direnişe geçmediğidir. Burada DİSK'in Kıbrıs işgalini desteklediğini ve işçi yevmiyelerini Kıbrıs istilası için savaş fonuna ayırdığını hatırlatmalıyız.

1974 Eylülünde greve başlayan işçi sayısı 3 800 'dür. Ekimde bu rakam 6500'e çıkmıştır. Kasım ve Aralık aylarına bakıldığında işçi mücadelesinde bir gerileme görülmektedir. Kasımda, 1500 işçi greve gitmiştir, Aralıkta ise mücadeleye başlayan işçi sayısı yok denecek kadar azdır. Bu aylar Sadi Irmak hükümetinin kurulduğu, işçiler üzerinde Sıkıyönetim baskısının ve grev yasaklamalarının uygulandığı aylardır. Aralık ayında, 20.000 sağlık işçisinin eyleme geçtiğini kaydetmeliyiz. Ancak bu eylem de yemek boykotu şeklinde gerçekleştirilebilmiştir.

1975 başından itibaren yükseliş yeniden başlamıştır. Ocak, Şubat ve Mart rakamları 4 000, 8 500 ve 6 000 'dir. MC hükümetinin kurulduğu sırada Nisan ayında greve giden işçi sayısı 3 000'e inmiş, Mayısta rakam tekrar 6 500' e çıkmıştır. Haziran'da Türk-İş'in İzmir'deki uyarı greviyle beraber grev ve direniş yapan işçilerin sayısı 83 000'e ulaşmıştır. Temmuzda rakam 6 000'dir. Sıkıyönetim kalktıktan sonra, İstanbul'da ve özellikle metal işkolunda gelişen grevler Ağustosta 30 000 işçinin katıldığı yaygın eylemlere dönüşmüştür. MC iktidarının tek tek eylemleri bastırma siyaseti, ve sendika ağalarının işçi mücadelesini engellemesi ve parçalaması sonucu, Eylül, Ekim ve Kasımda rakamlar 3 000, 5 000 ve 6 000 dir. Aralıkta MC'nin sağlık işçileri üzerindeki baskılarına karşı gelişen mücadele 50 000 kişinin katıldığı büyük eylemlere yol açtı.

1976 yılının ilk yedi ayı, işçi mücadelesi için belli bir gerilemeyi ifade etmektedir. Burada yine faşist teröre ve sendika ağalarının ihanetine değinebiliriz. DİSK yöneticilerinin SSK işçilerini kaderlerine terketmeleri ve ELKA grevini kırmaları iki örnek olarak verilebilir. ELKA grevi nin faşist zorbalık ve revizyonist ihanet yoluyla kırılması, Kartal bölgesindeki pek çok fabrikada işçilerin mücadele azmini geriletmiştir.

1976 yılının Ocak ayında greve başlayan işçi sayısı, 2 000 dir. Şubatta ise, hemen hemen yoktur. (200 civarında). Martta 7 500 işçi greve başlamış, Nisan'da rakam 300'e düşmüştür. Mayısta 1 Mayıs eylemini saymazsak 1600 işçi greve başlamıştır. Haziranda greve giden işçi sayısı ancak 400'ü bulmaktadır. Temmuzda ise, grev başlatan işçi sayısı 100 civarındadır.

Burada dikkati çeken bir nokta, Temmuzdan sonra 23 Ağustosa kadar greve giden işçi sayısının 10.000'e vardığıdır. Elimizdeki rakamlar bu tarihe kadardır.

Genel bir değerlendirmeye gidecek olursak ; 1974 yılında greve başlayan işçi sayısı 37 bin civarındadır. 1975 yılında bu rakam 210 bini bulmuş yani artış üç misline yaklaşmıştır. Oysa, 23 Ağustosa kadarki dönemde 1976 yılının rakamı 22 bindir. Ağustos ayını da saymazsak, 1976 yılının ilk yedi ayının toplam rakamı 12 bindir. 1974 yılının ilk yedi ayında 25 bin, 1975'in ilk yedi ayında ise, 117 bin işçi greve başlamıştır. Burada 1976'nın ilk yedi ayı için büyük bir düşüş göze çarpmaktadır. Bugün ise, onbinlerce işçi grevdedir. 23 Ağustostan dergimizin piyasaya çıktığı güne kadarki rakamı burada tahmini olarak vermek dahi güçtür. Gerileme döneminden sonra Ağustos ayında ortaya çıkan patlama şeklindeki gelişmelerin sebebi nedir? MC'nin işçi sınıfı ve bütün halk üzerinde uyguladığı zorbalık politikası 1976' nın ilk yarısında yoğunlaşmıştır. İşçilerin önceki iki yılda tek tek grevlerle, değişik talepleri ve yıl içinde çeşitli zamanlarda yürüttükleri mücadeleyi 1976'nın ilk yarısında sürdürmeleri imkansız hale gelmiştir. Baskı ve zorbalıkla sindirilmeye çalışılan işçi sınıfı, mücadele azmini pekiştirmiş ve önemli bir karşı darbe indirmiştir. Tek tek grevlerin ezilmesi işçi sınıfı içinde genel grev eğilimini gittikçe arttırmıştır. Gene ekonomik mücadelenin siyasi iktidar tarafından baskı altına alınması, işçi sınıfının siyasi mücadelesinin gelişmesine ve yaygınlaşmasına yol açmıştır. Aslında işçi mücadelesinin gelişmesini incelerken bütün rakamlardan önce, bu gerçeğe değinmeliyiz. Konya Karayolları mücadelesiyle başlayan siyasi grevler bugün bütün ülkeyi sarmıştır. Bu işçi sınıfının mücadelesi açısından hem son yılların, hem de bütün Cumhuriyet tarihinin en önemli gelişmelerindendir.

Bugünkü durumda işçi mücadelesi daha da yükselme eğilimindedir. Bugün işçi sınıfı MC'nin baskı siyasetini sürdürdüğü son bir yıllık ortama dönmemeye kararlılıdır. Bunun için işçiler arasında bütün saldırıları göze alma eğilimi ağırlık tadır. İşçiler, gerek Türk-İş yöneticilerinin manevralarını, gerekse DİSK yöneticilerinin engelleme girişimlerini aşmak isteğindedirler.

Yaşasın Proleter Devrimcilerin Birliği

DÜNYA PROLETARYASININ YÜCE ÖĞRETMENİ MAO ZEDUNG YOLDAŞIN ÖLÜMÜ ÜZERİNE

Dünya proletaryasının yüce önderi Başkan Mao öldü. Dünya proletaryasının başı sağolsun.

1970'den beri Türkiye'de Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini doğru bir şekilde, çeşitli saldırılara rağmen savunan AYDINLIK ve HALKIN SESİ şahsında Türkiye proletaryasına başsağlığı dileriz.

AYDINLIK ve HALKIN SESİ, faşist ve sosyal-faşist saldırılara boyun eğmeden yüce Mao Zedung'un çizgisini Türkiye devrimcilerine ve halka kavratmak için kararlı, azimli bir mücadele verdi. Türkiye devrimcileri ve halkı AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ne minnet borçludur.

1971 ve sonrasında, Troçkizmin geniş ölçüde etkisinde kalan bizler uzun bir süre Mao Zedung Düşüncesini savunduğumuzu sanarak AYDINLIK'a düşmanca tavırlar aldık. AYDINLIK'ın Mao Zedung'un çizgisini ısrarla ve doğru bir şekilde savunması sayesinde Troçkist eğilimlerden kurtulmaya yeni yeni başladık.

AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ne karşı olmanın Mao Zedung Düşüncesine karşı olmak demek olduğunun bilincindeyiz ve bunun acısını yüreğimizde bütün ağırlığıyla taşıyoruz. Türkiye'de Mao Zedung Düşüncesini sebatla savunan AYDINLIK'a karşı saldırmada revizyonistlere ve sosyal-faşistlere yakın zamana kadar yardımcı olduk. Bizim AYDINLIK'a karşı bu düşmanca tavrımız esasında Mao Zedung Düşüncesine karşı düşmanlıktı. Bu tavır bizleri şanlı ve düzgün ÇKP'ye ve Başkan Mao'ya karşı güvensizliğe kadar götürebilmiştir. Bunun kara acısını bağrımızda taşıyoruz.

Bizler yüce Mao Zedung'un doğru yolunda kendi çapımızda ÇKP'ye karşı güvensizliğe, AYDINLIK düşmanlığına ve Troçkizmden geniş ölçüde etkilenen fikirlere karşı çevremizde mütevazi bir bayrak açtık.

Yüce Mao Zedung'un ölümünün AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin yaptığı proleter devrimcilerin Mao Zedung Düşüncesi etrafında birliği çağrısına Türkiyeli bütün proleter devrimcilerin katılmalarının vesilesi olmasını diliyoruz.

ULUSAL KURTULUŞ YAYINLARI

RUS BEŞİNCİ KOLU İGD SALDIRGANLARIYLA POLİS İŞBİRLİĞİ YAPTI

REVİZYONİSTLER TÜS-DER YÖNETİMİNİ ZORBALIKLA GASBETTİLER

11 Eylül günü Ankara'da yapılan TÜS-DER (Tüm Sağlık Personeli Dayanışma Derneği) kongresinde, faşist zorbalığa başvuran ve polisin desteğini alan revizyonistler, dernek yönetimini gaspettiler. Seçim sonuçları şöyle oldu; sosyal-emperyalizmin beşinci kolu "Birlik ve Dayanışma Ekibi" 126 oy aldı. Diğer revizyonist grup olan "Demokratik Merkeziyetçiler" 15 oy kazanabildiler. "Yurtsever Devrimci Muhalefet" ise 115 oy olarak, 11 oy farkla seçimi kaybetti. Halkın Sesi, Yurtsever Gençlik, Devrimci Gençlik ve Halkın Kurtuluşu dergilerinin görüşlerini savunanların birleştiği "Yurtsever Devrimci Muhalefet"in aldığı 115 oy, tabandaki emekçiler içinde sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı tepkinin geliştiğinin is patıydı.

Revizyonistler daha önce 8 devrimciyi çeşitli bahanelerle dernekten atmışlardı. Yakın zamanda ise, İstanbul ve Ankara şubeleri sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun yönetimindeki merkez tarafından feshedilmişti. Böyle bir ortamda revizyonistler, genel kurulda da sosyal-faşist zorbalığı devam ettirdiler.

Genel Kurul sırasında, dernek çalışmalarına aktif olarak katılan ve aidatlarını düzenli olarak ödeyen 40 kadar üye zorbalıkla salona alınmadı. Revizyonist yönetim, genel kurulun yapıldığı salona, İlerici Gençler Derneği adındaki sosyal-emperyalist uşaklarının çetesini yerleştirmişti. İGD'li saldırganlar, daha Genel Kurulun başında devrimcilere demir çubuk, sopa, bıçak ve silahla saldırdılar. Böylece divan başkanlığı seçimlerinde revizyonistlerin üstünlüğü sağlanmak istendi. Çok sayıda yurtsever üyenin içeri alınmamasına rağmen, yine de muhalefet üstünlüğü 82'ye karşı 96 oy la koruyordu. Fakat divan başkanlığı seçimlerinde hile yapıldı. Revizyonist grubun aldığı oy 82 yerine 120 olarak gösterilmek istendi. Devrimcilerin itirazları üzerine tekrar seçim yapıldı. Fakat bu sefer de, salona doldurulmuş bulunan İGD revizyonistlerine de oy kullandırıldı. Böylece divanı "Birlik ve Dayanışma Ekibi" kazandı. Bu durumu üyeler , "Kahrolsun Dernek Ağaları" ve "Demokratik Seçim"sloganlarıyla protesto ettiler.

Kongre sırasında revizyonistlerin bütün çabası kendi sosyal-faşist yüzlerinin konuşmacılar tarafından açığa vurulmasını önlemek oldu. Sovyetler Birliği'nin emperyalist siyasetini teşhir eden her konuşmacıyı susturmaya çalıştılar. Hatta "revizyonizm" sözünün kullanılmasını yasaklamaya çalıştılar. Divan Başkanı, "konuşmalarda hiç bir devletin adının geçmemesi gerektiğini" söyledi.

Üye kartları, seyirci kartları, davetiyeleri ve görevli kartlarıyla salonu hegemonya altına alan İGD saldırganları, divan başkanlığı tarafından "gençliğin tek kitle örgütü" olarak gösterilmek istendi. Divan Başkanı, "Burada Mao'ya küfredilir" diye bağırıyordu. Devrimci ve yurtsever üyelerin salona alınmadığı şeklinde itirazlar yapıldığında, divan başkanlığı "Bizi ilgilendirmez" şeklinde cevaplar veriyordu. Bütün bunlar üye kitlesinin tepkisini çekti. Bu yüzden seçimi kaybetmekten korkan revizyonistler saldırıya geçtiler.

Seçimlere doğru İGD'liler, içerdeki devrimci TÜS-DER üyelerin den birini tartaklayarak polise teslim ettiler. Bir kadın üye, İGD'liler ve polisler tarafından dövülerek merdivenlerden sürüklendi. İGD'liler salonun içinde bir yandan sopa, ve bıçaklarla saldırıyor, bir yandan da, "Sizlere faşistlerin yaptığının daha beterini yapacağız" diye bağırıyorlardı. Devrimciler kararlılıkla direnerek polisin ve İGD'lilerin elinden kurtuldular. Fakat daha sonra polis devrimcilere hedef gözeterek ateş açtı. Bu durum bir grup devrimcinin dağılmasına yol açtı. İGD'liler polisle beraber devrimcilere saldırırken, "Kahrolsun goşistler" ve "Maocu bozkurtlar" şeklinde bağırıyorlardı. Polis devrimcileri Konur sokaktan Kızılay'a kadar kovaladı. 15 devrimci polis tarafından kıyasıya coplanarak gözaltına alındı. Genel Kurulun yapıldığı Mimar ve Mühendis Odaları Birliği salonunda merdiven altında İGD'liler tarafından gizlenmiş demir çubuk ve sopaları ele geçiren polis, saldırganlara dokunmadı bile.

TÜS-DER seçimleri her türlü baskı ve zorbalığa karşı kitle örgütlerinde yurtsever muhalefetin saflarının genişlediğini göstermektedir. Sağlık memurları arasında revizyonistlere karşı tepki yayılmaktadır. Nitekim tabandaki emekçilerin tepkisi, kongrede revizyonizme karşı olan grupların ittifakının sağlanmasında önemli rol oynamıştır. Bu olumlu durumu revizyonizmle ve sosyal-emperyalizmle her türlü uzlaşmayı mahkum ederek güçlendirmek gerekmektedir.

Kongre şu gerçeği bir kere daha göstermiştir: Revizyonistleri en çok korkutan şey, onların Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerinin ortaya konmasıdır. Genel Kurulda revizyonistlerin işbirlikçi yüzleri açıklandığında üyelerin coşkun alkışlarıyla karşılanmıştır.

Olaylardan alınacak başka bir ders de, revizyonistleri hala halkın saflarında gören anlayışın ne kadar yanlış olduğudur. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerinin faşistlerden de daha tehlikeli olduğu, her gün daha fazla ortaya çıkmaktadır.

Kongrede, "Yurtsever Devrimci Muhalefet" adına konuşma yapanlardan bir kısmı, revizyonist yönetimin gerçek yüzünü sergileyecek yerde, sadece örgüt-içi demokrasiden ve kitlelerin taleplerinden bahsettiler. Bu hata, revizyonistlerin niteliğinin kavranmamasından ileri geliyordu.

Aynı hata revizyonist saldırılara ve seçim hilelerine yeterince karşı konulmamasına da yol açtı. Bu hatalı düşünceleri hala sürdürmekte ısrar eden devrimcilerin, TÜS-DER Kongresinin tecrübeleri üzerinde bir kere daha durmaları gerekmektedir.

TÜRKİYE HALKI MAC

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların büyük öğretmeni Mao Zedung'un ölümü ülkemizde derin bir üzüntüye yol açtı. Birçok yerde anma toplantıları yapıldı. Devrimci emekçiler ve gençler, O'nun ölümünden duydukları büyük üzüntüyü, mücadele azmine dönüştürmek yolundaki kararlılıklarını ortaya koydular. Öte yandan devlet adamlarından gazetecilere kadar çok sayıda kişi, Mao Zedung'un dünyanın çehresini değiştiren büyük mücadelesini ve yarattığı eserleri dile getirdiler.

Mao Zedung için ilk saygı duruşu İstanbul Teknik Üniversitesi'nde yapıldı. TRT'de saat 13.00' de acı haber ilan edildiği zaman okullarında düzenledikleri forumda bulunan İTÜ öğrencileri, O'nun anısına saygı duruşu yaptılar. Bir öğrenci, bir konuşma yaparak O'nun fikirlerini ve mücadelesini kısaca özetledi ve devrimci gençlerin Mao Zedung'un yolunu izlemede kararlı olduklarını belirtti.

Mao Zedung'un ölümü dolayısıyla dergimizin ve AYDINLIK'ın yayınladığı özel sayı sokak ve meydanlarda satıldı, çıkarılan posterler duvarlara asıldı. Mao Zedung'un küçük boy resimlerini, devrimcilere saldırmaya çalışan Tercüman yazarlarının da belirttiği gibi, çok sayıda devrimci emekçi ve devrimci genç yakalarına taktılar.

İstanbul'da Küçük Sahne'de oyunlarına devam eden Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu'nda saygı duruşu ve yapılan bir konuşmayla Mao Zedung anıldı. Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencileri sınavlara girmeden önce Mao Zedung'un anısına saygı duruşunda bulundular. TÖB-DER'in Ankara Şube binasında da bir anma toplantısı yapılmış; devrimciler ve devrimci öğretmenler, saygı duruşunda bulunmuşlar, Mao Zedung'un hayatını ve fikirlerini anlatmışlar. O'nun şiirlerini okumuşlardır. Büyük Proleter Devrimi ile ilgili bir konuşmadan sonra Seçme Sözler kitabından Mao Zedung'un eğitim ve liberalizm konusundaki sözleri okunmuştur.

Yeni Haber-İş Sendikası'nın tertiplediği, PTT ve TRT'deki Faşist Baskıları Protesto Yürüyüşü'nün sona erdiği Kurtuluş Meydanı'nda Mao Zedung'u anmak için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulmuş ve and içilmiştir.

10 Eylül günü Siyasal Bilgiler Fakültesi Yurdunda Mao Zedung'u anmak için bir toplantı yapıldı. Toplantıya üç yüz civarında devrimci katıldı. İki dakikalık saygı duruşundan sonra Enternasyonal söylendi. Daha sonra HALKIN SESİ dergisinin görüşlerini savunan bir devrimci ile Militan Gençlik, Devrimci Gençlik, ve Halkın Kurtuluşu dergilerinin taraftarlarından birer kişi konuşma yaptılar. Kürt devrimci çevrelerinden birinin görüşlerini savunan bir genç de bir konuşma yaptı.

Burada çeşitli gazeteci ve yazarların Mao Zedung için söylediklerinden kısa alıntılar yapacağız:

"Onurlu ve Gözütok Bir Çin Yarattı"

Mümtaz Soysal :

"Pek 'müslüman', pek 'gelenekçi' ve pek 'milliyetçi' gazetelerimizden biri, Mao'nun öldüğü gün 'Dünya bir beladan kurtuldu' diye başlık atmış.

....

"İnsan ister istemez, binlerce kilometre uzaktaki yüzmilyonlarca garibi, açlıktan, yoksulluktan ve afyonkeşlikten kurtaran bir adamın bizler için nasıl bir 'belâ' olabileceğini düşünüyor. Üstelik, öyle bir adam ki, binlerce kişiyi öldüren depremlerden sonra bile dünyaya avuç açmayacak kadar onurlu ve kimsenin toprağında, malında hevesi olmayacak kadar gözü tok bir Çin yaratmış".

....

"Oysa, Mao kadar, tarihin akışını, kişilerin ötesinde 'objektif' koşulların iyi değerlendirilmesine bağlamış insan da az bulunur. Bütün Marksist liderlerde ortak olan bu nitelik, Mao'da geçmişi ve bugünü aşarak ileriye dönük bir 'tarih mühendisliği'ne kadar varmaktaydı. Mao, durumlar ve koşullar iyi kullanılırsa, birbiri ardından gelmesi öngörülmüş bir olaylar zinciri yoluyla yeni bir toplumun, yeni bir düzenin kurulabileceğine herkesten çok inanırdı.

"Öğrencilere, işçilere, ve köylülere seslenip 'Uzak durmayın, devlet işine siz de karışın' diyen yine Mao'nun kendisiydi. Tarih, yığınlardaki değiştirici potansiyeli ustaca kullanan devrimciler arasında mutlaka bunu da yazacaktır.

....

"Mao'dan sonraki Çinli, Mao'dan önceki Çinli değil artık. Bugünlerin 800 milyonluk toplumu 1949'un 400 milyonluk toplumundan yalnız sayıca değil, yalnız tokluk ve giyiniklik bakımından da değil, kafaca da farklı. 'Önemli olan şey, öğrenmeyi bilmektir' diyen Mao, yığınları mutlaka işin içine katan, dövüşmekle öğrenmeyi, öğrenmekle dövüşmeyi birbirinden ayırmayan savaş ve yönetim yolları geliştirmişti. Eğer Mao bazılarının gözünde bir 'bela' idiyse, şimdi arkasında onlar için yüz milyonlarca 'bela' bırakarak gidiyor". (14. 9. 1976, Milliyet)

" Zaman Ölçülerini Aşmıştır "

Emil Galip Sandalcı :

"Mao öldü. Kuşkusuz çağımızın en büyük liderlerinden biriydi Mao. 19. yüzyılın son yıllarında doğup 20. yüzyıla damgasını vuran ve 21. yüzyıla etkisini aktaracak olan yeryüzünün en kalabalık ulusunun bu yaşlı lideri, sonunda her insanoğlu gibi baş
sız ve sonsuz zamanın içinde sönmesine karşın, bi
bakıma zaman ölçülerini aşmıştı. Beş bin yıllık bi
kültürü ve birkaç bin yıllık bir devleti yeni bir do
ğuşa ulaştıran Çin Devriminin, o dev boyutlu
sentezinin gerçek simgesiydi. Beş bin yaşın ölme
liğinde, seksen üç yaşın faniliğinde ve Çin Devrim
nin gençliğindeydi Mao. Ulusuyla eşleşmiş ve onu
boyutlarına erişmişti". (11. 9. 1976, Vatan

" Lenin ve Mao, Marksizmi Toplumları Açısından Değerlendirip Uyguladılar "

Çetin Altan:

"Mao Zedung'un ölümüyle 20. yüzyıla damgasını vuran liderler dönemi yavaş yavaş kapanmakta
dır.

"Lenin, Marksizmi, emperyalizmin baskıs
altında geri kalmış Slav toplumunu kurtarma aç
sından değerlendirip uygulamıştı. Mao da aynı şey
Çin toplumu için yaptı.

İstanbul'da beş bin kişi Mao Z

AYDINLIK Dergisi, MİLİTAN GENÇLİK Dergisi ve HALKIN SESİ Dergisinin ortaklaşa düzenledikleri MAO ZEDUNG'U ANMA TOPLANTISI 18 Eylül Cumartesi günü İstanbul'da Tepebaşı Gazinosunda yapıldı. Toplantıya beş bin kişi katıldı.

Toplantı salonunun duvarları "Yaşasın Marksizm-Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi", "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar Birleşin", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" yazılı büyük bez pankartlar, Mao Zedung'un portreleri ve Mao Zedung'un çeşitli sözleri yazılı pankartlarla kaplıydı.

Mao Zedung'un anısına üç dakikalık bir saygı duruşu ile ve Enternasyonal marşının söylenmesiyle başlayan toplantıda Tertip Komitesi adına açış konuşmasını yapan Hüseyin Karanlık şunları söyledi: "9 Eylül 1976 günü Mao Zedung'u kaybettik. Mao Zedung, uzun ve çileli mücadeleleri içinde Çin halkının bağrından çıkardığı büyük bir Marksist-Leninist önderdi. Bizim bugün binlerce kişiyle bu toplantıyı gerçekleştirmemiz Mao Zedung'un fikirlerinin ve davasının insanlığın ezici bir çoğunluğuna hizmet ettiğini ve bütün canlılığıyla yaşadığını gösteriyor."

Toplantıda Bank-İş Sendikası genel sekreteri Atila Arsel, Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu yönetmeni Erkan Yücel, Yurtsever Gençlik Dergisi adına Ali Doğan, Halkın Kurtuluşu Dergisi adına Mehmet Asal, İstanbul Elka fabrikası işçisi Fehmi Güven, Aydınlık Dergisi adına Gün Zileli, Militan Gençlik Dergisi adına Ömer Güven ve Türkiye Birlik Partisi adına, İstanbul İl Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Müslim birer konuşma yaptılar. Fatmagül Berktay, Mao Zedung'un "Çinkang Dağlarına Yeniden Dönüş" ve "İki Kuşun Konuşması" isimli şiirlerini okudu.

DAST yönetmeni Erkan Yücel konuşmasında: "Bütün sanatçılar, proletarya hareketinin emrine gir
melidir, bütün devri
tarya hareketinin saf
melidir" dedi.

Aydınlık Dergisi
şan Gün Zileli, konu
günün şartlarında, M
fikirlerine inanan de
şen görevler üzerind
Zedung'un bütün müc
ca revizyonizmle asl
nı belirtti ve " Biz de
le hiç bir şekilde uzl
revizyonizmle uzlaşa
larla mücadele edece

Doğru bir siyasi
yin edici olduğunu ve
fında birleşmek gere
ten Gün Zileli konuşn
sürdürdü: "Türkiye'
Marksist çizgi vardı
iki çizgi arasında mü
dır. 1960'larda TİP '
manı çizgisi proleter
rin mücadelesiyle yık
Belli'nin "İlkesiz Bir
proleter devrimcileri
siyle yıkıldı. Macera
leter devrimcilerin n

DEVRİMCİ GENÇLİK DERGİSİ TARAFTARLARININ S B F YURDU'NA ASTIKLARI PANO'DAN

"Mao, eserleri ile dünya işçi sınıfı hareketi önüne yeni tecrübeler sürdü. 'Teori ve Pratik', 'Askeri Yazılar', 'Seçme Eserler' Marksizm-Leninizmi tamamlayıcı nitelikte eserlerinden bazılarıdır.

"Mao Zedung'un Marksizm-Leninizm hazinesine katkılarını iki noktada toplayabiliriz :

1. Milli Demokratik Devrim,
2. Proleter Kültür Devrimi.

Lenin'de de izleri görülen bu tezler, Mao Zedung tarafından Çin deneyiyle zenginleştirilerek formüle edilmişlerdir.

Marks ve Lenin'in tezlerinden hareketle Mao sosyalist devrimi yapmış bir ülkede,

1. Emperyalizm dünyada varolduğu sürece,
2. Özünde köylü mülkiyeti sayılabilecek küçük üretim hayatiyetini sürdürdüğü sürece,
3. Proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi süreceğinden üst yapıda siyasal bir devrimin zorunlu olduğunu söyleyerek 'Proleter Kültür Devrimi sloganını ortaya atmıştır.

" Mao halk savaşına inanan ve ona yeni muhtev
lar kazandıran bir devrimciydi. Halkının ve dünya
halklarının kurtuluşu için kararlılıkla savaştı. Ger
la savaşı ve düzenli ordular konusunda yazdığı ya
lar ve tüm pratiği dünya devrimcilerine ışık tuttu.
Emperyalizme karşı savaşan halklar için silahlı
cadeleyi öneren Mao, şöyle diyor: "...Her komü
nist şu gerçeği iyice kavramalıdır; siyasi iktida
namlunun ucundadır."

"Mao aynı zamanda halkların kendi güçlerin
güvenmesi ilkesini savunurdu. Bu konuda şunları
söylemektedir: '...Biz kendi gücümüze güvenme
savunuyoruz. Dış yardımı bekleriz ama ona b
bağlamayız, biz kendi çabalarımıza, bütün ordunu
bütün halkın yaratıcı gücüne güveniyoruz."

"Mücadelen bize örnek olacaktır."

ZEDUNG'U ANIYOR

"Her ikisinin de başarısı gerek dünya koşullarını, gerekse kendi toplumlarının niteliklerini çok iyi bilmelerinden ve sağlam bir örgüt anlayışı içinde strateji ve taktiklerini çok iyi saptamalarından ileri geliyordu. Her ikisinin de baş özelliği kendi toplumsal gerçeklerini kitapsal Marksizme uydur - mak için ütopik varsayımlara yönelmemek ve tam tersine toplumsal gerçekleri ön planda tutarak, Marksizmi bu gerçeklere göre yorumlamaktı". (11. 9. 1976. Politika)

"Sosyalizmin Hayatta Kalan Son Efsanevî İsmiydi"

İsmail Cem :

....

"Çağın bir büyük önderi, yüz milyonların baş kanı, Çin mucizesinin gerçekleştiricisi olmuştur . Mao. Sosyalizmin hayatta kalan son efsanevi ismi aynı zamanda.

"Mao, yaşamını adamış bulunduğu amacın ger çekleşmesini görebilen insanlardandır. Afyon du - manından, korkunç bir sefaletten, inanılmaz iç ve dış sömürüden, utanç ve yıkıntılardan, işgallerden çekip çıkardığı Çin toplumu, onun önderliğinde Çin mucizesini yaratmıştır. İnsan tarihine yeni bir say fa, Asya'nın horlanmış ve ezilmiş sarı insanlarına, umut olmuştur Mao. .. Çin toplumunu önce bağım - sızlığına ve bütünlüğüne kavuşturmuş, sonra ekonomik ve sosyal gelişmeye, tüm insanlık önünde bir barış ve kardeşliğin işlevine yöneltmiştir.

"Mao, sonsuz yürüyüşüne çıkarken, andında bıraktığı acımasız kaderini yenebilmiş yüzlerce mil yonluk bir ulustur. Bu dev toplumun herşeyinde geçerli olan dev ölçekleriyle uyumlu, binlerce say - falık Mao imzalı yazıdır. İnsanlık tarihine geçmiş, bir toplumsal deneydir. " (11. 9. 1976, Politika)

"İnsanlık Tarihinin Büyük Devlet Adamlarından"

İlhami Soysal :

"Mao Tse Tung da inanıyoruz ki, insanlık tarihinin büyük devlet adamlarından, adı unutulmayacak dev adlarından biri olacaktır.

"Çin ki, neredeyse koskoca bir kıt'a büyüklüğündedir ve halkı yeryüzü insanlığının dörtte birini kapsamaktadır. Böylesine bir ülke ve böylesine bir halkı baştan aşağı, tepeden tırnağa değiştirmeyi becerebilmiş bir lider, sanırız ki, benzerleri yer - yüzünde düzinelerle gösterilebilecek tipten değil - dir. " (12. 9. 1976, Vatan)

"Mao'nun Dünyaya Verdiği Örnekten Öğrenecek Çok Şey Var"

Oktay Akbal :

....

"Mao Zedung, sekiz yüz milyonluk bir ulusu en büyük yoksulluğun içinden çıkarıp insan gibi ya - şama koşullarına kavuşturan adamdı.

....

"Mao'nun ardından söylenenler ibret verici - dir. Hemen herkes büyüklüğünü belirtiyor, herkes Çin'in kurtarıcısı olduğunu söylüyor. Dostu düşma nı, uzağı yakını, bir insanın büyüklüğünü söylerse, bu gerçeğin ta kendisi olur. Yeryüzünde gelmiş geç miş kaç devlet adamı Mao kadar önemlidir, büyüktür. Herhalde pek azı...

....

"Hiç bir şey olanaksız değildir. İnsanoğlunun gücü herşeyi değiştirir, yenileştirir, daha iyi, da - ha güçlü, daha yararlı yapabilir. Mao bunu bize gös terdi, hem de binlerce yıllık uykudan kurtardığı bir milyarlık bir toplumda... Niçin başka ülkeler, baş ka toplumlar bunu yapamasın?Mao'nun dünyaya verdiği örnekte alınacak, öğrenilecek çok dersler var. " (15. 9. 1976, Cumhuriyet)

"Kendi Halkına Dayandı"

Reşit Aşçıoğlu :

"Mao'nun dehası, 25 yıl gibi kısa bir zaman - da umutsuzluk bataklığındaki afyonkeşi insan yapma sı, sonra da bu insandaki cevherden atom bombası yapabilmesidir. Dünyadaki her dört insandan biri - nin Çinli olduğunu hesaba katarsak, 25 yılda 800 milyon kişiye yiyecek, içecek, barınak sağlamanın zorluğu anlaşılır. Mao, bunu dış yardım almadan , tamamen Çin halkının olanaklarıyla gerçekleştirdi. " (11. 9. 1976, Günaydın)

"Ezilen Halkların Tarihinde Bir Dönüm Noktası Yarattı"

Ali Gevgilli :

....

"Modern ÇİN toplumunun yaratıcısı . Başkan Mao, 8 Eylül 1976'da öldü. Tarih kıtasının yürüyü - şünde, kuşkusuz, başı kadar sonu ile de somut bir başka duraktır bu... Çünkü Mao'nun binlerce yıllık o görkemli, ama yenik düşmüş Çin uygarlığının son kalıntılarından modern tarihe açtığı alan, simgesel olduğu kadar gerçek anlamıyla da dev bir kıtadır. De nilebilir ki, Birinci Dünya Savaşında Lenin'in Rus - ya'yı, yani bir başka uçsuz bucaksız kıtayı yeni bir düzene yöneltmesinden bu yana 20. yüzyıldaki ikinci inanılmaz olgu, Mao'nun, Çin kıtasının kapılarını aralayabilmiş olmasıdır. Yüzmilyonlarca insanın ta rihi değişmiştir, bu devrimlerle... Yüzmilyonlarca insan, gerçekte, dünyanın tarihini değiştirmişlerdir. Dar ve küçük bir toprakta değil, yığınlardan yığın - lara ulaşmak yoluyla dev alanlar üstünde bu boyutta değişimlerin gerçekleştirilebilmesi, bir dönemecin de alınması demektir. Ezilen halkların tarihinde dö nüm noktası bu varılan duraktır. " (11. 9. 1976, Milliyet)

CUMHURBAŞKANI FAHRİ KORUTÜRK

"Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu ve Komünist Parti Merkez Komitesi Başkanı Ekselans Mao Tse Tung'un ölümünü üzüntü ile öğrendim. Çin Halk Cumhuriyeti'ne ve dünyadaki toplumlara yeni bir yaşam anlayışı getirmek gayreti içinde asrımıza dam gasını vurmuş olan bu büyük devlet adamının ölümüyle dünya siyaset alemi, üstünde en çok dikkat çeken ve ilgi toplayan şahsi - yetini kaybetmiştir.

"Türk milleti ve şahsım adına Çin Halk Cumhuriyeti hükümetine ve Çin halkına en samimi taziyetlerimi sunarım. " (Cumhur başkanı Fahri Korutürk'ün Çin Halk Cum - huriyeti Ulusal Halk Kongresi Başkanlığına çektiği telgraf)

DIŞİŞLERİ BAKANI İHSAN SABRİ ÇAĞLAYANGİL

"Memleketinin kaderine hükmetmiş , dünyada çığır açmış liderleri, tesadüfler yetiştirmez.

"Büyük Çin milletinin derin acısını paylaşır, hükümetim ve şahsım adına taziyetlerimi bildiririm. " (Çin Halk Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliğinde açılan deftere yazdıkları, 13. 9. 1976, Cumhuriyet)

CHP GENEL BAŞKANI BÜLENT ECEVİT

"Değerli devlet adamı ve düşünür Mao Çe Tung'un kaybından ötürü Çin ulusunun acısını paylaşır, taziyetlerimi sunarım. " (Çin Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliğinde açı lan deftere yazdıkları, 12. 9. 1976, Cumhu - riyet)

" İnsanlığı Işıklandıranlardan Biriydi "

Sadun Tanju :

... "Mao'nun altmış yıllık politik yaşamına, ölülerini bile gömemeyen 500 milyonluk yoksul ve perişan bir halk kitlesinin 800 milyona erişirken ekonomik ,politik ve sosyal başarıyı da yakalamış ol ması mucizesi sığmıştır. Bu yüzyılın sonunda Çin 1,3 milyarlık bir nüfusla, kurtulmuş ve güçlü bir toplum olarak dünya yaşayışını adamakıllı etkileme ğe başlayınca, dünya, Mao gibi liderlerin çağ açan yetişkinliğine biraz daha hayranlık duyacaktır.

"Devrime halkın sahip çıkabilmesi için her şeyin halk tarafından kolayca anlaşılması gerektiğini söyleyen Mao, halkın doğru, iyi, güzel, faydalı bildiği her şeyi bir öğreti haline getirip halka su - narken, çağdaş dünya kültürünü nasıl hazmetmiş ol duğunu da bütün insanlara duyuruyor. O, okuyan, dü şünen ve düşünceyi devamlı olarak eylem içinde o - luşturan , devrimci bir süreci bütün ömür , bütün yaşam için tanıyan, işinin biteceğine hiç bir zaman inanmayan bir kişiliğe sahiptir...

"Mao, Çin'in toplumsal yaşamını yükseltirken eskinin gösterişli pırıltılarını soldurmuş, ipek, saten, sim, seramik, renkli fener ve canavar figürlerini gözönünden kaldırmıştır... Buna karşılık, bir başka pırıltı; çalışan, üreten, yaratan ve yaşamı güzelleştiren insan emeğinin pırıltısı göz almakta - dır.

"Mao, insanlığı ışıklandıranlardan biriydi. En önde gelenlerinden biri. " (13. 9. 1976, Cumhuriyet)

...dung'u andı

...er prole-
...ıda birleş

...ıa konu -
...sında bu-
...Zedung'un
...cilere dü
...rdu. Mao
...esi boyun
...laşmadığı
...vizyonizm
...ayacağız.
...tün akım
... dedi.
...çinin ta -
...izgi etra
...ni belir-
...ı şöyle
...5 yıldır
...5 yıldır
...le var -
...vrim düş
...rimcile-
... Mihri
...Cephesi "
...ücadele-
...izgi pro-
...delesiyle

yenildi. Yine tasfiyeci ve bölücü hareket proleter devrimcilerin mü cadelesiyle yıkıldı. Bugün de "Re vizyonizmle Uzlaşma Çizgisi" pro leter devrimcilerin mücadelesiyle yıkılacaktır.

"55 yıl önce Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü'lerin kaldırdığı bayra ğı daha da yükseltmeye kararlı - yız. Mao Zedung'un fikirlerine i - nanan bütün devrimci grup, kişi ve kuruluşları proleter devrimci hareket saflarında birleşmeye ça ğırıyorum! "

Mao Zedung'u anma toplantısına Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi, CHP Erzincan senatörü Niyazi Ünsal, yazar Adalet Ağaoğlu, İzmir Yurt sever Sanatçılar Birliği Başkanı Melih Ergen ve İzmirli devrimciler, İstanbul Yayıncılar Derneği, İstanbul Devrimci Yurtsever Genç lik Derneği, CHP Kartal Gençlik Kolları, Toptaşı Cezaevinde tutuk lu 49 devrimci ile birçok devrimci kuruluşun yolladığı mesajlar okun du.

ODTÜ'DE ASILAN GENÇLİK YILDIZI VE DEVRİMCİ BİRLİK İMZALI PANO'DAN

"Dünya proletaryasının büyük önderi ve pro - leter enternasyonalizminin yılmaz savunucusu Mao Zedung öldü, ama Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ölmedi.

"Mao Zedung devrime olan inancı, halka olan bağlılığı, yenilmez iradesi ile hayatı boyunca reviz yonizme, maceracılığa ve sosyal-emperyalizme kar şı Marksizm-Leninizmin kızıl yolunu savundu.

"Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-em - peryalizmi arasındaki hegemonya mücadelesinin bir dünya savaşına yol açacağına işaret eden Mao Ze - dung, dünya proletaryasına ve dünya halklarına savaşa karşı uyanık olmak ve mücadele etmek gerek - tiğini belirtmiştir.

"Mao Zedung bize revizyonizme karşı yılma - dan 8 bin yıl mücadele etme azminin ne demek oldu ğunu gösterdi.

İŞÇİ DÜŞMANI ve RUS UŞAĞI MEHMET ERTÜRK ve HALİT ERDEM'İ TANIYALIM

Çelik Montaj (Java) Motor Fabrikasında bir sene önce Cevher-İş' i atıp Maden-İş'i getirdik. Maden-İş'e geçmekle haksızlık ve baskıların sona ereceğini düşünüyorduk. Bunları düşünmekle kalmayıp birlik halinde haklarımızı almak için mücadeleye atıldık. Sendikamızın haklı mücadelemizi desteklemesini bekliyorduk. Fakat aşağıda görüleceği gibi Maden-İş'in başındaki bazı kişiler bizi süktu hayale uğrattı.

Kışın fabrika çok soğuktu. Fabrikanın içinde sıcaklık üç ilâ beş derece arasındaydı. Kanunen işyerlerinde 16 derece sıcaklık olması gerektiğinden çalışmayı reddettik ve çalışmadık. Genel Sekreter Mehmet Ertürk ve 4. Bölge Başkanı Halit Erdem bölgeden Ethem Karabaş ile o soğukta çalışmamız için emir gönderdiler. İsteğimizin çok haklı ve aynı zamanda kanuni olduğunu, verilen emrin ise haksız olduğunu söyleyip çalışmayı kabul etmedik. Sendikamızın başına çöreklenmiş bu kişiler o kadar insafsızdırlar ki, bizlerin köle gibi çalışmamızı istediler.

Cevher-İş, işverenle her türlü görüşmeyi gizli-kapaklı yürütürdü. Halit Erdem'den toplu sözleşme görüşmelerinin ve fabrikadaki olayların bizlere açıklanmasını istedik. Halit Erdem ise, "her şeyin bizlere açıklanamayacağını" söyledi. Yani Cevher-İş yöneticileri gibi Halit Erdem de işlerin işçilerden gizli yürütülmesini istiyordu.

Fabrikamıza yemekler Java'dan geliyordu. Toplu sözleşme görüşmeleri sırasında yemeğimiz kesildi. Dışardan gelen yemeklerden ise zehirlenen arkadaşlarımız oldu. Bu durumu Halit Erdem'e söylediğimiz de "yapacak birşey olmadığını, şimdilik bu şekilde idare edileceğini ve bu işi Otomobil-İş'in yaptığını"söyledi. Oysa yaptığımız araştırma sonunda, yemek kesilmesinin bilfiil Halit Erdem ve baş temsilci tarafından düzenlendiğini öğrendik. Bizlerin bir lokma ekmeğini sendikal rekabete alet ettiler. Aynı zamanda Otomobil-İş'e üye işçilerle bizleri birbirimize düşman etmek istediler.

Toplu sözleşme sırasında üretim çok azaldı. İşveren üretimin arttırılması için baskı yapıyordu. Halit Erdem de "Üretimi arttıracaksınız, bu bir emirdir" diyerek aynı şeyleri söyledi. Mehmet Ertürk de aynı emri temsilcilere verdi. Fakat bütün bu baskılara rağmen üretim artmadı. Bunun üzerine Halit Erdem , baş temsilci ile birlikte mücadeleci bir arkadaşımızı, işverene söyleyip işten attırdı.

Halit Erdem, Maden-İş'in " son söz ve karar tabanındır" ilkesini dilinden düşürmezdi. Mehmet Ertürk ve Halit Erdem gizlice toplu sözleşmeyi imzalayarak bizi sürü yerine koydular.

Son olarak temsilcileri değiştirmek istedik. 155 kişilik mevcuttan, 84 kişi imza atınca temsilciler istifa etti. İmzayı durdurup imza listesini sendikaya verdik. Bir hafta sonrasına seçim için gün aldık. Bunu yaptığımız için hakkımızda dedikodular yayıldı. Bizlere "işveren adamı", "Otomobil-İş adamı", "Maden-İş düşmanı" dediler. Oysa, Maden-İş'i fabrikamıza getirirken en ön saflarda mücadele etmiştik. Temsilci değiştirmek bizim en tabii hakkımızdı ve bunun için imza toplamıştık. Mehmet Ertürk ve Halit Erdem ise, temsilci değiştirmek istemiyorlardı. Bunu açıkca söylemekten de korkarak verilen sözü tutmayıp seçimleri yapmadılar. "Maksatlı kişiler" olduğumuz ve "huzursuzluğu" yarattığımız gerekçesiyle altı kişiyi sendikadan attılar. Tam dört aydır istirahatli idim. Fabrika ile dört aydır ilişiğim olmadığı halde , üyeliğim elimden alındı ve bir hafta sonra da işten atıldım. Bu durum esas "maksatlı kişilerin" Mehmet Ertürk ve Halit Erdem'in olduğunu açıkca gösteriyor. Ayrıca, sendikada yapılan toplantıda, "Biz sizleri temsilci seçmemeniz için attık ", diyerek bunu doğrulamışlardır. "Ya bizim dediğimizi yaparsınız, ya da başınızın çaresine bakarsınız" diyerek işçileri korkutmaya çalışıp , "huzursuzluk" yaratan da kendileri olmuştur. Daha sonra yapılan temsilci seçiminin ise, hiç bir demokratik yanı yoktur. Hiç kimseye söz hakkı tanımadan "seçim istiyorsanız derhal başlayalım, istemiyorsanız sandığı alıp gidelim" diyerek ağızlarında geveledikleri demokrasiyi kendileri çiğnemişlerdir.

Maden-İş üyesi işçi arkadaşlar, bütün bunlar ne demektir? Bütün bunlar, devrimcilerin değil, ancak ve ancak faşistlerin yapacağı şeylerdir. Kendilerine "devrimci", "sosyalist" diye maske takmak onların faşist karakterini değiştirmez. Çünkü pratik, bu şekilde davrananlarla faşistlerin davranışlarının aynı olduğunu gösteriyor. Böyleleri maskeli faşistler yani sosyal-faşistlerdir.

Mehmet Ertürk ve Halit Erdem gibiler, Rusya'nın Türkiye ve dünyaya hakim olması için çalışıyorlar. Onlar, bugün MC'ye, faşizme ve Amerikan emperyalizmine karşı mücadele ettiklerini söylüyorlar. Fakat emperyalist Rusya'yı göklere çıkarıyor ve "sosyalist" ülke diye tanıtmağa çalışıyorlar. Yani, Amerika'nın gitmesini Rusya'nın gelmesini, onların koltuğuna kendilerinin oturmasını istiyorlar. Bugün fabrikalardan işçileri attıran ve fabrikaları kapattırıp işçileri sefalete sürükleyenler, yarın iktidara gelince halka her türlü zulmü uygularlar.

4. Bölgede Termo, Dev-Metal , UAZ, Sevil Profil, Silvan, Civtaş, Erka ve son olarak Eğe Sanayi fabrikaları kapanmıştır. Bu fabrikaların hepsi şu anda çalışmaktadır. Fakat eski işçileri sağda-solda bir dilim ekmek bulmak için uğraşıyorlar. Kapatılan ve sonradan açılan fabrikalardan atılan işçilerin sorumluları kimlerdir? Bu fabrikaların işçilerinin hepsi "direniş" diye bağırıyordu. Onların seslerini boğan ve direnişlerini engelleyen bizzat Halit Erdem ve patronu Mehmet Ertürk'tür. İşçileri işverenlere satan bu insanlar güzel yurdumuzu da Rusya'ya satmağa hazırlanıyorlar.

MADEN-İŞ ÜYESİ İŞÇİ ARKADAŞLAR !

— Maden-İş bizlerindir. Sendikamız altmış binin üzerindeki işçi arkadaşımızın maddi ve manevi her türlü desteğiyle ayakta durmaktadır. Sendikamıza sahip çıkalım.

— Türk-İş ve diğer sendikalarda ki işçilerle, faşist ve sosyal-faşist engelleri yıkarak birleşelim. En geniş birliği sağlayalım.

— Ne DİSK ne de TÜRK-İŞ bir avuç faşist ve sosyal-faşistin çiftliği olamaz. Onları yıkarak yerine, yurtseverleri ve devrimcileri getirelim.

Java Motor Fabrikası Devrimci İşçileri Adına
HASAN AYDIN

SENDİKA-İÇİ DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ HIZLANDIRALIM

İşçi MEHMET CAN

Sendikaların başına çöreklenmiş faşist ve sosyal-faşistler sırtlarını gerici tüzük hükümlerine dayayarak bir taraftan tabanın denetiminden kaçıyorlar, diğer taraftan işçilerin yönetiminde söz ve karar sahibi olmasını engelliyorlar. İşçi sınıfını faşistlerin ve sosyal-faşistlerin pençesinden kurtarmak ve bağımsız bir güç olarak örgütlenmelerini ve siyasete ağırlıklarını koyabilmelerini sağlamak için çeşitli gerici tüzük hükümlerine karşı mücadele etmek gerekir. Bu gerici tüzük hükümlerine karşı aşağıdaki talepleri ileri sürerek mücadele etmeliyiz.

— Eğitim çalışmaları tüm işçilere açık olmalı, demokratik bir tartışma ortamı yaratılmalıdır. Kimse fikirlerinden dolayı baskı altına alınmamalıdır veya sendikadan atılmamalıdır.

— Temsilcileri işçiler seçmeli, tepeden tayinlere son verilmeli, herkes temsilci seçimlerinde aday olabilmelidir.

— Bölge temsilcileri işçiler veya demokratik bir seçimle en geniş işçi kitlesini temsil eden delegeler tarafından seçilmeli tepeden tayinlere son verilmelidir.

— Bölge temsilciliğine herkes aday olabilmelidir. Bu konudaki bütün sınırlamalar kaldırılmalıdır. (Eğitim seminerlerinden geçmek, üst kademelerin onayı, vs. şartları)

— Bölge temsilcilerini görevden uzaklaştırmaya en geniş işçi kitlesi karar vermeli, tepeden emirlerle uzaklaştırmaya son verilmelidir.

— Merkez delegeleri atama yoluyla değil de, tabanın demokratik bir seçim sistemiyle seçeceği kimseler olmalıdır. Herkes merkez delegeliğine aday olabilmelidir.

— Doğal delege sistemi kaldırılmalı, herkes seçimle delege olabilmeli (Yönetim Kurulu üyeleri ve onların tayin edeceği kimseler, seçimlere delege olarak katılabilmektedir. Ayrıca, sendika yönetim kurullarına belirli mitarda delege tayin etme yetkisi tanınmıştır , bu sistem kaldırılmalıdır).

— Her işçi veya delege en üst kademelerde görev alabilmelidir (Örneğin, DİSK Kongrelerinde merkez delegeleri dahi yönetim kuruluna aday olamamaktadır. Tüzüğün 25. maddesinin 1. fıkrası şöyle der, "DİSK'e üye sendikaların yürütme kurulu üyesi bulunması " şartı aranmaktadır). (Türk-İş için de aynı hükümler söz konusu).

— Her işçi yönetimde söz ve karar sahibi olabilmelidir.

Bu taleplerin savunulması sendikaların başına çöreklenmiş faşist ve sosyal-faşist unsurların temizlenmesi açısından önemlidir . Üstelik geleceğin demokratik sendikacılık anlayışının geliştirilmesi için kitleler arasında şimdiden tohumların serpilmesi gerekmektedir. Ayrıca yiyici sendikacılar tesbit edilip, teşhir edilmeli, sendika yönetim kurullarının mali yönden tabana rapor vermeleri için kitleler harekete geçirilmelidir. Tüzük hükümlerine karşı mücadelemiz en geniş kitleyi kucaklayan eylemler olmalı. Örneğin, imza kampanyaları, protesto mektup ve telgrafları, direnişler örgütlenebilir.

Genel grev çağrısını sendika yönetiminde ki faşist ve sosyal-faşistleri hedef alan ve sendikaların birliği için girişilecek mücade leyle birleştirmeliyiz. Bu da ancak kitlelerin en acil ekonomik ve demokratik haklarının en iyi ve en kararlı savunucuları olmamıza bağlıdır.

İŞ GÜVENLİĞİ
GREV ERTELEMELERİNE SON
İŞDEN ATILMALARA SON !
— İŞ KANUNUN 13, 17 , 32 VE TÜM ANTİ-DEMOKRATİK HÜKÜMLERİ KALDIRILMALIDIR
— SENDİKALARIN GERİCİ TÜZÜK HÜKÜMLERİ KALDIRILSIN
— KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM

Mutlu Akü Fabrikası İşçi Temsilcisinin HALKIN SESİ' ne Demeci:

"Kahrolsun Rusçu ve Amerikancı Sendika Ağaları"

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Sendikasının hazırladığı basın toplantısına Türk-İş'e bağlı 60 sendikayı temsilen 400 delege katılmıştır. İlk konuşmayı yapan Petrol-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Adem Yılmaz bugünkü hükümeti , tüm işçilerle birlikte sosyal-demokrat işçileri de ezmekle suçladı. Bu baskılara karşı Türk-İş ve DİSK'in birleşerek, harekete geçmesini istedi. Bu öneriler Türk-İş tarafından kabul olmazsa bölge çapında Genel Greve gidilmesini önerdi. Bu öneri 400 sendikacı ve temsilci tarafından oy birliğiyle kabul edildi.

İkinci konuşmayı Yol-İş adına yapan konuşmacı Konya'daki grevleri anlattı. Konya'daki grevin desteklenmesi ve hakların bir an önce alınması için Türk-İş'e bir telgraf çekildi. DİSK ve Türk-İş desteklemediği takdirde de genel greve gidileceği oy birliğiyle kabul edildi.

HALKIN SESİ muhabirleri toplantıya katılan Mutlu Akü Fabrikası işçi temsilcisi Necati Turan'la konuştular.

Necati Turan şunları şöyledi :

"HALKIN SESİ aracılığıyla başımızda bulunan Türk-İş ve DİSK federasyon yöneticileri sizlere sesleniyorum! Bugün ülkemizde işverenler işçiye karşı milyarlar tutan lokavt parası topluyorlar. İşverenler Sendikası başkanı Halit Narin diyor ki; "Bundan sonra toplu sözleşmeler İşverenler Sendikasında hükümetin de katılmasıyla yapılacaktır". MC'nin çıkardığı kanunlar hep patronlara yarıyor, hiç işçiden yana çalışmıyor. Bugün MC hükümetine, Amerikaya karşı olduğumuz kadar Rusya'ya da karşıyız. Üstelik fabrikaların kapanması artıyor ve lokavtlar uygulanıyor. DİSK ve Türk-İş bunları seyredip uyuyacağına, baskıların sona ermesi ve MC'nin düşürülmesi için birleşerek genel grev yapılmalıdır.

"Hiç bir zaman işçiye özgürlük yoktur. Her zaman DİSK ve Türk-İş üyeleri işe giderken acaba çıkış yapılır mı diye düşünüyor. Neden iş garantimiz yok? Neden meslek kredisi ve iş tazminatı yoktur? Bunları istiyoruz.

"Mutlu Akü fabrikasında çalışan arkadaşlar adına şunları HALKIN SESİ'nden duymak istiyoruz: Zehirlenerek can çekişen, SSK hastanelerinde zehir sökeceğim diye 100, 200 gün yatan arkadaşlarımız çoktur. 1350 işçiden yeni olmayanların çoğu böyledir. Zehirlenmeden dolayı canını veren arkadaşlarımız olmuştur. Biz "zehirlenme var' deyince, işveren bizleri mahkemeye veriyor. "Benim fabrikamda zehirlenme yok" diyor. Bunun için can güvenliği istiyoruz. Çünkü birkaç sene sonra akü sanayilerinde çalışan arkadaşlar zürriyetten kesilmektedirler. Bir de sebepsiz ve tazminatsız işçi attıran ve mücadelemizi engelleyen 16 - 17. maddelerin kalkmasını istiyoruz.

"Emekçiler el ele genel greve!

"Kahrolsun Amerikancı ve Rusçu sendika ağaları!"

Kemal Türkler ve Mehmet Kılınç Bayındırlık Bakanlığı İşçilerini Sattı

Elbistan Boru Hattındaki direnişin yenilgiye uğratılmasından sonra DİSK ve Baysen-İş yöneticileri, Bayındırlık Bakanlığı işçilerini de işverene teslim ettiler. İmzalanan yeni toplu sözleşmede bulunan bir maddeye göre Bayındırlık Bakanına işten işçi atma yetkisi verildi.

DİSK yöneticilerinin ihanetini daha iyi kavramak için Bayındırlık Bakanlığındaki gelişmelerin başına dönelim:

Baysen-İş ve DİSK yöneticilerinin engellemelerine rağmen, işçilerin mücadelesi etkili olarak ilk defa, geçen yılın Ekim ayında kendini gösterdi. MSP'li bakan Fehim Adak a Mardin müftüsü tarafından yazılan ve usulsüz atamalarla ilgili bir mektup basında yayınlandıktan sonra Bayındırlık Bakanlığı Matbaasında çalışan 6 işçi mektubu basına sızdırdıkları gerekçesiyle işten atıldılar. Atılma gerekçesinin haksızlığı bir yana , atılma işlemi yürürlükteki toplu sözleşme maddelerine de aykırıydı. O zaman yürürlükte olan sözleşmeye göre, işten atma yetkisi 3 işçi ve 3 işverenden oluşan Yüksek İnceleme Kuruluna aitti. 3 - 3 berabere kalınması halinde ise, işçi atılmıyordu. Bu hüküm DİSK ' e bağlı diğer sendikaların toplu sözleşmelerinde yoktu. Bu nedenle daha sonra anlatacağımız gibi, bu madde, Kemal Türkler tarafından lüks bulunarak işverene taviz olarak geri verildi.

Fakat geçen yılın Ekim ayında 6 işçinin işten atılması üzerine işçiler DİSK ve Baysen-İş yöneticilerinin muhalefetine rağmen direnişe geçtiler. Direniş 18 gün sürdü ve 5 işçinin tekrar işe alınmasıyla sona erdi.

Bundan bir ay sonra da Baysen-İş Sendikası Ankara şubesinin kongresi yapıldı. Şube yönetimine ileri-ci, yurtsever ve revizyonizme karşı kişiler geldiler. O günlerde Bayındırlık Bakanlığı, Yüksek İnceleme Kurulu ile ilgili maddeyi değiştirmek istedi. Bu konuda Baysen - İş Genel Merkezi ve DİSK yöneticiler uzlaşma, Ankara Şubesi ise direnmek tarafltarıydı. Baysen-İş içerisinde Ankara Şubesi Ankara'nın bu iş kolu açısından önemi dolayısıyla, Genel Merkezden daha kuvvetlidir. Genel Merkezin ise tabanla hiç bir bağı yoktur. Baysen-İş Sendikası - nın bütün dayanağı Ankara Şubesidir.

Toplu sözleşme sözleşmelerinde Yüksek İnceleme Kurulu ile ilgili maddede anlaşmazlık çıkınca tarafsız aracılara gidildi. Tarafsız aracılar işverenin aleyhine birkarar çıkarttılar. Ancak işveren bunu kabul etmedi. Özellikle Ankara Şubesinin baskıları sonunda grev kararı alındı. Kitle greve hazırdı. Pankartlar ve çadırlar bile hazırlanmış, grev komitesi seçilmişti. Tam o sırada DİSK yöneticileri grev kırıcısı olarak araya girdiler. Greve başlanmamasını, DİSK Yürütme Kurulunun bu konuda alacağı kararın beklenmesini istediler. Ankara Şubesi ve Genel Merkezden birer temsilciyi İstanbul'a çağırdılar ama yaptıkları Yürütme Kurulu toplantısına Ankara Şubesinden gelen temsilciyi almadılar. Daha sonra Kemal Türkler kararı şöyle açıkladı : "Biz Yürütme Kurulu olarak konuyu enine boyuna tartıştık. Somut şartları değerlendirerek sizin grev yapmamanıza karar verdik."Ankara Şube temsilcisinin bu noktadan sonra, dönülemeyeceğini söylemesi üzerine Kemal Türkler, Yürütme Kuruluna dönerek: "Disiplinle ilgili bu madde hanginizin toplu sözleşmesinde var?" dedi ve Ankara temsilcisine dönerek, "Bu maddede ısrar etmeyin. MC bizimle zıt gidiyor . Grev kamu kesiminde olacağı için bizi kolaylıkla eritebilir. Maceraya gerek yok. İşveren elbetteki işçiyi işten atacak, bunu önleyemezsiniz" diye azarladı. Ankara temsilcisinin direnmesi üzerine, Kemal Türkler, "Kendi başınıza grev yapabiliyorsanız, yapın. Size birkuruş yardım edemeyiz. Siz şimdi gidin. Bizim göndereceğimiz adam işverenle anlaşır, siz de üyelerinize DİSK araya girdi, meseleyi halletti der - siniz" dedi. Gerçekten de öyle oldu. Meseleyi çözümlemek için Petkim-İş'ten Mehmet Kılınç görevlendirildi. Baysen-İş Genel Merkezi de bütün şubelerini çağırarak bir toplantı yaptı ve "Biz grev istemiyoruz. DİSK de istemiyor. Ankara Şubesi ille greve gitmek istiyor" diyerek onları etkilemeye çalıştı. Bu durumda Ankara Şubesinin yapacağı üç şey kalıyordu: Ya DİSK'in bu gerici kararına uyacak, ya kendi imkanlarıyla greve maddi güç hazırlayacak (bu yol denendi fakat başarılı olmadı), ya da maddi desteksiz olarak grevi başlatacaktı. Ankara Şubesi bu üç seçenek içinde bocaladı. Ortaya bir tavır koyamadı. DİSK'in kararına uygun bir şekilde, Baysen - İş adına Petkim-İş Başkanı işverenle görüşmeye oturdu. Görüşmeler kısa sürdü ve anlaşmaya varıldığı söylendi. Görüşmelerin en canalıcı maddesi şöyle kabul edilmişti: "İhraç kararında üçte iki çoğunluk şart tır... Üçte iki çoğunluk sağlanamadığı hallerde ise, bizzat Bakanın vereceği karar uygulanır." Böylece bu madde işçilerin aleyhine değiştirilmiş oldu. Bir işçi durumu şöyle anlattı: "Sen hem MC bize karşıdır, bize düşmandır, bizi eritmeye çalışıyor de, hem de o MC'nin adamına işçiyi rahat rahat işten atma yetkisi ver. Hem de, Bakanın geçen sene 6 arkadaşımızı disipline bile vermeden işten attığını bile bile. Geçen sene 18 gün boşa mı direndik ? Bu sene 5-6 ay boşuna mı bekledik, süründük? Bütün emeklerimiz bir anda heba edildi. "

Yeni sözleşmenin yürürlüğe girmesinden sonra ise, işveren tarafından 50 Baysen-İş üyesi Ankara 5. Bölge işyerinde cezalandırılmak üzere Disiplin Kuruluna verildiler. DİSK'in değişmesine sebep olduğu disiplin maddesine göre yargılanacaklar.

Yeni Haber-İş Sendikası Adana Şubesi Başkanı Bekir Bahçeci :

'TRT de Faşist İşgale son' Kampanyamıza Katılmayan TİP Yöneticisi Tekstil Şube Başkanını Kınıyoruz

Türkiye Yeni Haber-İş Sendikası Adana Şubesi Başkanı Bekir Bahçeci dergimize yolladığı açıklamasında şunları söylemektedir:

"Sendikamızın 'TRT deki Faşist İşgale Son Verilmelidir' amacıyla yurt çapında açtığı imza kampanyasına bölgemizdeki tüm demokratik kuruluşlar katılmışlardır.

"Kısa zamanda onbinlerce yurtsever, devrimci demokrat unsur gerici MC iktidarına karşı öfkesini belirterek bu kampanyaya katılmıştır.

"Bu kampanyaya DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikası Güney Bölge temsilcisi TİP kurucusu ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi Selahattin Uyar ve avanesi işgalci Şaban Karataş'a karşı olmadığını ilan edercesine kampanyaya katılmamış ve sendikamızın bu konudaki çağrısına hiç bir cevap vermemiştir.

"Bu açıklamayı bu tür, devrimci geçinen sosyal-faşistlerin, işçi sınıfı düşmanı hakim sınıfların uşağı kişilerin gerçek yüzlerinin açığa çıkması açısından zorunlu görev biliyoruz. "

"KAHROLSUN REVİZYONİST VE SARI SENDİKA AĞALARI"

Direnişteki Yün Mensucat İşçileri

"İktidara ve Sendika Ağalarına Karşı Tabandaki İşçinin Eylem Birliği"

Direnişteki İzmir Yün Mensucat İşçileri ile Halkın Sesi muhabirleri görüştüler. İşçiler dergimiz sorularını şöyle cevaplandırdı:

HALKIN SESİ : Direniş nasıl başladı?

Cevap : Fabrikada 8 aydır süren Teksif'ten Tekstil'e geçme yolunda sendikal faaliyet vardı. İşveren durumdan haberdar olunca 5 arkadaş işten çıkarıldı. Ayrıca işten çıkarılacak 25 kişilik liste vardı. Bunun üzerine çıkarılan 5 arkadaşın geri alınması, iş güvenliğinin sağlanması ve sendika seçme özgürlüğünün kazanılması için direnişe geçildi.

İlk gün 450 işçiden 440 işçi direnişe katıldı. Tertip komitesinin yanlış siyaseti sonucu direniş gittikçe erimeye başladı. Bu arada işverenin fabrikaya sürekli olarak yeni iş çi alması işçilerin moralini bozdu.

Tertip komitesi bu haklı direnişimizin sadece ekonomik talepler için olduğunu, burada siyasetin yapılmayacağını söyledi. Direnişe gelen devrimci arkadaşlardan direnişi sürdüren işçiler ayrıldı. Gazete satışı, dağıtılması ve okunması yasak edildi. Gazete okuduğumuz zaman "141 ve 142'den içeri atarlar" gibi sözlerle bizleri korkutarak gazete okunması engelleniyordu. Direnişin 3. günü sadece okumak için öğretmen gazetesi bulunduran bir işçi tartaklandı, gazete elinden alınıp yırtıldı.

Direnişin ilk gününde devrimci marşlar yasak edildi. "Burada marş yok, marş siyasete girer, biz ekonomik talepler için uğraşıyoruz, siyaset yapmayız" dediler. 3. ve 4. gün direniş günden güne çözülmeye başladı. İşçiler çok güvendikleri ve onun uğruna direnişe geçtikleri Tekstil Sendikasından yardım gelmeyince, hatta hiç ilgi görmeyince huzursuzluk duymaya başladılar. Hatta Tekstil İzmir Bölge Temsilcisi İsmail Şentürk, sendikadan yardım talep edince, "Direnişe geçerken bize soruldu mu?" diyerek yardım için gidenleri geri çevirdi. Halbuki İsmail Şentürk 8 aydan beri sürdürülen sendikalaşma faaliyetinin içindeydi. Sedikanın iyi niyet temsilcisi ise komiteye ve dolayısıyla bize baskı yaparak gerici kararlar almaya zorluyordu. Fakat bu baskı devam etmedi. Daha önce alınan baskı kararlarına karşı çıktık. Dışardan destek için gelen devrimci işçilerle bütünleştik. Direnişin son günlerinde direnişi yöneten kişilerin siyaseti mahkum oldu. Tertip komitesi son günlerde teslimiyetçi tavır alarak işverenle uzlaştı. Bu kişiler direnişin sonuna doğru tecrit oldular.

HALKIN SESİ : Şimdiki durum nedir?

Cevap : Şimdi 50 işçi arkadaşımız hiç bir hak alamadan işten atıldı. Bunların içinde 10 seneden daha kıdemli işçi çoğunluktaydı. İşverenin amacı kıdem tazminatından kurtulmaktı.

Üç gün önce sendika ağalarının ve patronun zulmünü protesto için açlık grevine başladık. Şunu çok iyi anladık : Sendikaların başına çörek lenmiş sendika ağaları bize kurtuluşu gösteremezler. Aksine DİSK' in ve TÜRK-İŞ' in başına çöreklenmiş sendika ağaları bizim kurtuluşumuzu önleyen engellerden biridir. İşçiler sendika yönetimine katılmalıdır.

HALKIN SESİ : Direnişten ne gibi dersler çıkarıyorsunuz?

Cevap : Direnişten çıkardığımız dersleri şöyle sıralayabiliriz: Biz işçiler yalnız ekonomik talepler için değil, siyasal ve ekonomik taleplerı birleştirerek mücadele etmeliyiz.

Direnişler bizim için birer okul olmalıdır. Bizler bu gibi direnişlerde alınabilecek gerici kararları reddetmeliyiz, bu gibi kararlara karşı uyanık olmalıyız.

Bizim kurtuluşumuz tüm emekçi halkımızın kurtuluşuna bağlıdır. Bizleri diğer emekçilerden ve devrimcilerden ayıracak ve onlardan soyut layacak tavırları teşhir ve tecrit etmeliyiz.

Biz tüm emekçi ve işçi kardeşlerimize haykırıyoruz ki: Nasıl patronlar ve sendika ağaları sömürü düzenlerini sürdürmek için bize karşı birleşiyorlarsa, bizler de patron lara ve sendika ağalarına karşı birleşmeliyiz.

Ve bizler gerçek kurtuluşun bir gün bu düzenin yerle bir olup işçi-köylü ittifakının iktidara geçmesiyle olacağına inanıyoruz.

HALKIN SESİ : Sendikanın tutumu hakkında söyleceklerinizi nelerdir?

Cevap : Tekstil Sendikasının işçiden yana devrimci görünümü yalandır. Devrimci ve işçiden yana olmadığını bu eylemimizle gördük. İşçiden yana ve devrimcilik görünümü sadece yüzündeki maskedir.

DİSK'in ve Türk-İş'in tabanındaki geniş devrimci, yurtsever işçilerin mücadelesi sendika ağalığını yerle bir edecektir.

HALKIN SESİ : Direniş boyunca nereden destek gördünüz?

Cevap : Direniş boyunca diğer işyerlerinde çalışan işçi kardeşlerimiz en büyük desteğimiz oldular. Dar bütçelerinden ayırdıkları para larla bize maddi yardım yaparlarken, direnişimize gelerek destekle meleri bize ayrıca güç verdi.

Basından umduğumuz gerekli ilgiyi görmedik. İlerici görünen basının ilgisizliği bizleri üzdü. HALKIN SESİ' nin mücadelemizi tüm halka duyurmasını istiyoruz.

Yeni Haber-İş'in Yürüyüşünde DGM'ler, MC ve İki Süper Devlet Protesto Edildi

11 Eylül günü 5 bini aşkın işçi ve öğrencinin katılmasıyla, Yeni Haber-İş Sendikasının TRT ve PTT'de çalışan emekçilere yapılan baskıları protesto yürüyüşü ve mitingi yapıldı. Yürüyüş Tandoğan Meydanında başladı ve Kurtuluş Meydanında sona erdi. Yolda halktan pek çok kişi eyleme katıldı. Halk, sürekli olarak yürüyüşçüleri alkışladı. Yürüyüşün başında yapılan konuşmada DGM'ler ve bu mahkemeleri yeniden kurmak isteyen MC protesto edildi. PTT ve TRT'deki yasadışı eylemler dile getirildi. MC tarafından işgal edilen TRT'de, daha önceden kabul edilen toplu iş sözleşmesinin uygulanmaması ve sendikaya PTT işyerlerinde işyeri seviyesinde yetki verilmemesi kınandı.

Yürüyüş sırasında atılan sloganlar arasında şunlar bulunuyordu: "DGM'ler Kapansın. Zindanlar Boşalsın", "İşçiler El Ele Genel Greve". "Doğu'da Milli Zulme Son". "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye".

Yürüyüş bittikten sonra Yeni Haber-İş başkanı Cengiz Acar bir konuşma yaptı. DGM'lerin burjuva hukukuna dahi aykırı olduğunu, Demirel'in halkın mücadelesini zorbalıkla kırmaya çalıştığını söyledi. Daha sonra, binlerce kişi 9 Eylül günü ölen büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'u anmak için bir dakikalık saygı duruşu yaptılar. Emperyalizme sosyal emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele andı içildi. İşçiler ve gençler Cengiz Acar'ın "Mücadelemiz Kutlu Olsun" sözleriyle dağıldı.

Tehditler Bizi Devrimci Yayınları Satmaktan Alıkoyamıyacak!

Ben İstanbul, Sanayii mahallesi, Sultan Selim caddesinde bulunan büfemde çeşitli gazete ve yayınları satarak geçimini sağlayan yurtsever bir esnafım. Devrimci, ilerici yayınları satmam dolayısıyla sürekli tehdit ediliyorum. En son olarak, 31. 8. 1976 tarihinde bana posta ile gönderilen bir mektupla, "vitrinde TEŞHİR ettiğin KOMİNİST mecmuaları kaldırmazsan, büfeni dinamitleriz", "Vurucu Güç Birliği" imzasıyla tekrar tehdit edildim. Ama hiç bir tehdit ve baskı beni ilerici, devrimci yayınları satmaktan alıkoyamayacaktır. Bu zorbalığı kamuoyuna duyurmanızı rica ederim.

Hamit Yılmaz

CELAL KARGILI ÖLDÜ

Eski gençlik önderlerinden, eski milletvekili, yurtsever ve demokrat gazeteci Celal Kargılı bir kalp krizi sonucu genç yaşta hayata gözlerini kapamıştır. Ailesine, yakınlarına ve tüm ilericilere başsağlığı dileriz.

HALKIN SESİ

Zonguldak Maden İşçileri MC İktidarının Baskısı Altında

İşçi MEHMET AYAN

Zonguldak maden işçilerine yapılan baskı. zulüm ve sürgünler alabildiğine geniş boyutlara ulaşmıştır.

Yerin

Zonguldak maden işçilerin yapılan baskı. zulüm ve sürgünler alabildiğine geniş boyutlara ulaşmıştır.

Yerin altında 500-700 metre derinliklerde çalışan işçiler her an ölüm tehlikesiyle burun buruna yaşarlar. Ocaklarda hiç bir iş güvenliği yoktur. Ardı ardına olan kazalar bunun en iyi kanıtıdır. Kandilli'de 8 işçinin ölümü, daha sonra Karadon'da 6 işçinin 30 saat toprağın altında göçükte kalmaları bu kazaların en yeni örnekleridir.

İşçilerin sağlığıyla hiç ilgilenilmemektedir. En son ölen işçinin otopsisi dahi yapılmamıştır. Doktora giden işçiler ancak saatler sonra muayene olabilirler. Bu durumda kaçınılmaz bir şekilde işçiler işe geç kalırlar. Böylece yövmiyeleri kesilir. Aslında doktor muayenesi denilen şey de doktorun işçilere "şöyle bir bakması"ndan ibarettir.

MC iktidarının işbaşına gelmesiyle başlayan baskı ve kıyımlar. önce yurtsever teknik elemanlar üzerinde yoğunlaştı. Tecrübeli mühendisler görevlerinden alındı. en ücra köşelere sürüldü. Onlardan boşalan yerlere faşistler yerleştirildi. Baskı gittikçe daha fazla yayıldı. Atölyelerde MC'nin görüşlerini savunmayan işçiler başka yerlere sürüldü. Kozlu Yenikuyu'da 10 işçi işten atıldı. 8 kişinin daha işten atılacağı söylenmektedir. İşten atılan bir işçi şöyle diyor : "Beni Başçavuşa itiraz ettiğim için, düşüncelerim onun gibi olmadığı için işten attılar. Sendika yöneticileri bu durumla hiç ilgilenmiyor. CHP üyesi yönetici Tezer bu durumun sorumlusudur".

Ocaklarda bilhassa lağımlarda çalıştırılan işçiler baskı altındadırlar. Sekiz saatlik işgünü lafta kalmaktadır. Şefler ve Başçavuşlar. işçilere her türlü hakareti yapmaktadırlar. Asma Dilaver Ocağı ile Karadon Bölge Ocaklarında şefler işçileri tokatlamaktadır. Mesai fazlaları doğru dürüst verilmemektedir. Sendika yöneticileri ise. işçiyi uyutma taktiği izlemektedirler.

Son olarak Karadon Bölgesi Kilimli Bölümünde iktidar yanlısı olmayan şef Şaban Çetin görevinden alındı. Sendikacılar bu durum karşısında da. işçiyi bastırmaktan başka bir şey yapmadılar. Şaban Çetin'in yerine daha sonra AP'li Dursun Durmaz adlı birisi verildi. Bunun üzerine işçiler. işlerini bıraktılar. Eski şefin tekrar göreve getirilmesini istediler. 3 vardiye birleşip taleplerini kararlı bir şekilde savununca, Karadon Bölge Müdürü Kaya Acar boyun eğmek zorunda kalmıştır .

Maden işçileri artık kendi güçlerinden başka kimseye güvenmemektedir. Sahte sosyalistlere kanmamaktadırlar. Zonguldak işçileri şanlı bir geçmişe sahiptirler. Maden işçileri Recep'leri, Satılmış'ları, Mehmet Tepe'leri unutmayacaktır.

Pülümür Maden İşçileri :

"MC'NİN YIKILMASI İÇİN GENEL GREVE HAZIRLANALIM"

Tunceli'nin Pülümür kazasına bağlı Karagöl köyü yakınlarında krom madeni çıkartılmaktadır. Krom madeni 1969 yılında çıkartılmaya başlanmıştır. Çok zengin olan ve dışarıya da ihraç edilen bu krom madenini ilk bulan İmam Sönmez adında bir yoksul köylüdür. Bu köylü madenlerden hiç bir şekilde yararlanamamıştır. Maden, köylülere verileceği yerde, çeşitli eller değiştirdikten sonra Fikri ismindeki bir mühendisle ortağı Osman Güler tarafından işletilmeye başlanmıştır. Şimdi madende 45-50 işçi çalışmaktadır. İşçiler yer altında, rutubette, çok ağır şartlar altında çalışmaktadırlar. Ayrıca can güvenlikleri de yoktur. Yıllardan beri ağır baskı ve zulüm altında çalıştırılan maden işçileri her türlü demokratik haktan da yoksun bırakılmışlardır. Pazar günleri tatil yapamamaktadırlar, sendika ve sigorta hakları da yoktur. Çok pis yerlerde çalışmalarına rağmen banyoları da yoktur. Çok pis yerlerde çalışmalarına rağmen, banyoları da yoktur. İş elbisesi, çocuk parası verilmemekte. işyerine gidebilecekleri bir vasıta bulunmamaktadır. İşyerinin ilçeye uzaklığından faydalanan patron , gıda maddelerinin ticaretini de kendisi yapmakta ve çok yüksek fiyatlarda satmaktadır.

Bu ağır şartlar altında çalışan işçiler birleşerek. 3 Ağustos günü mücadeleye atıldılar. Yukarıdassaydığımız ihtiyaçlarının karşılanmasını isteyerek işi bıraktılar. Patron direnişi kırabilmek için işçilerin arasından bazılarını satın almaya çalıştı. Ama başaramayınca, işçilerin taleplerini kendisine ileten işçiye saldırdı. İşçiler bu saldırıya hep birlikte karşı koydular. Patronu kovdular.

Çevre köylüleri ve devrimciler hem maddi hem de manevi yönden direnişe büyük bir destek sağladılar. İlçede yardım topladılar. Maden işçilerinin mücadelesi halen devam etmektedir. İşçiler haklarını alıncaya kadar da mücadelelerini sürdüreceklerini belirtiyorlar. Aşağıda HALKIN SESİ'nin işçilerle yaptığı röportajı yayınlıyoruz :

HALKIN SESİ : 1969 yılından beri maden ocağında çalışıyorsunuz. Çalışma şartları nelerdir?

Cevap : Çalışma şartlarımız çok ağırdır. Maden ocağını birlikte gezdik. Yerin durumunu gördünüz. Yıllardan beri burada, günde 8-9 saat havasız, rutubetli yerlerde, diz kapağına kadar çamur içinde, yeraltında çalışıyoruz. İş kazaları oldu ve her an için olabilir.

Sigorta hakkımız yoktur. Patron sigortalısınız diyor ama sigorta hakkımız yok. Patronun bizi aldattığını sonradan anladık.

HALKIN SESİ : Sendika durumunuz nasıl?

Cevap : Sendikaya bağlı değiliz. Örgütsüz olduğumuz için patron böyle yapıyor. Sendikaya üye olmak için çalışıyoruz. Patron sendikaya üye olmamızdan çok korkuyor.

HALKIN SESİ : MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların grevi önerisini nasıl karşılıyorsunuz?

Cevap : Halkımıza zulüm ve baskı uygulayan, yurdumuzu Amerika ve Rusya'ya satan Milliyetçi Cephenin yıkılmasını istiyoruz. İşçiler, köylüler el ele verip MC'nin yıkılması için genel greve hazırlıklı olmalıdırlar.

Toprak-İş Sendikası Ceyhan Şubesinin Basına Açıklaması

Ceyhan Sarıbahçe köylülerinin sürdürmekte olduğu toprak mücadelesi çevre köylülerin de desteğini alarak ilerliyor.

En son olarak Andırınlıların jandarma gücüyle tarlaya ektiği küncüyü köylüler ağalara kaldırtmadılar. Hep birlikte tarlaya giderek küncüyü çektiler. Bu mücadele ağaların belini kırdı ve onları geriletti. Gerileyen ağalar daha da saldırganlaştı.

Ağalar kiralık adamları ve İnceyir köyünün muhtarıyla ilk saldırıyı İnceyir'in yoksul köylülerine yöneltti. Köylüler ağalara ve uşaklarına gerekli cevabı verdiler. Ağaların amacı, Sarıbahçelilerin bu köye gelip gitmesini engellemekti. İnceyir'in yoksul köylüleri ağalara şu cevabı verdiler: "Bundan böyle Sarıbahçeliler köyümüze devamlı geleceklerdir. Onları engellemek isteyenlerin karşısındayız. Sürdürdükleri mücadeleyi de desteklemeye devam edeceğiz."

Ağalar adamlarıyla ikinci saldırılarını silahlı olarak Köröküzlü köylülerine yönelttiler. Köylülerin evlerini kurşun yağmuruna tuttular. Köylüler saldırganlara yiğitçe karşılık verdiler ve ağaları ve uşaklarını köyün dışına kadar kovaladılar.

Daha sonra köylüler Sarıbahçe'ye geldiler. Olayı köylülere anlattılar. Hep birlikte şu karara vardılar: "Bundan sonra birliğimizi daha da pekiştirmeliyiz".

Ağaların saldırısı bütün köylü arkadaşları düşündürmelidir. Gerileyen ağaların sağa sola kudurmuşcasına saldırmaları köylülerin vermiş olduğu mücadele sonucu olmuştur. Bundan böyle, ağaların saldırısı köylülerin daha geniş birliğini karşısında bulmalıdır. Birleşen halk her güçlüğün mutlaka üstesinden gelecektir.

En önde : "Bağımsız, Birleşik Sosyalist Almanya"

Almanya'da İki Süper Devlete ve Savaşa Karşı Miting

KPD (Almanya Komünist Partisi) 4 Eylül'de Köln'de bir yürüyüş ve miting düzenledi. Mitinge ve yürüyüşe 5 bin kişi katıldı.

Yürüyüşte, yapılan konuşmalarla halka bugünkü dünyayı bir savaşla tehdit eden iki süper devlet ve özellikle de Sovyet sosyal-emperyalizmi teşhir edildi. Konuşmalarda, Sovyetler Birliği'nde Lenin ve Stalin'in şanlı mirasına ihanet eden Kruşçev ve Brejnev'in Hitler tipinde sosyal-faşist bir diktatörlük kurdukları ve şimdi de dünya hakimiyeti uğrunda ABD'yle büyük ve şiddetli bir rekabete girdikleri açıklandı.

Yürüyüş sırasında kitleler şu sloganları haykırdılar :

"Bağımsız, Birleşmiş, Sosyalist Almanya'

"Kahrolsun Alman Halkının Baş Düşmanı Rus Sosyal-Emperyalizmi"

Yürüyüş işçi semti olan Ehrenfeld'den başladı ve ana caddelerden geçerek şehir merkezine ulaştı. 3 saat süren yürüyüşü kitleler ilgiyle izlediler. Yürüyüşe Almanya'nın bütün şehirlerinden devrimciler gruplar halinde gelerek katıldılar. Çok sayıda yabancı da yürüyüşe katıldı.

Miting saat 15.00 de başladı. Mitingde KPD Siyasi Bürosu Daimi Komisyonu üyesi Yurgen Horleman şunları söyledi: "Bu yürüyüş Partimizin Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı daima daha büyük bir kararlılıkla ve açıklıkla yürüttüğü mücadele lenin geleneklerine dayanıyor."

KPD Siyasi Bürosu Daimi Komisyonu üyesi Karl Hayns Hutter de şöyle dedi: "Brejnev, Hitler'in çizmelerini giydi. O, bugünün Hitler'idir! Bugün en çok barış diye bağıran Brejnev ve işbirlikçileri Hanno ker ve Mies, Alman halkının en kötü düşmanlarıdır. Brejnev'in hegemonya doktrini yumuşama diye isimlendiriliyor. Bunun manası Batı Avrupa devletlerinin silahsızlanması, savunma hazırlıklarının ihmali, NATO ittifakının çözülmesi ve Rus kaplanının keskin pençeleriyle içeri girmesi ve obur boğazına tıkabileceği her şeyi pençeleri altında parçalayabilmesi için siyasi, ve iktisadi kapıların sonuna kadar açılması demektir. Peki, ABD emperyalizminin doktrini nedir? Doğu Avrupa'daki mevkileri elde tutma. Kissinger-Sonnenfeld doktrini, sosyal-emperyalizmin nüfuz alanlarını kabul etmek suretiyle onu Batı Avrupa'ya yayılma isteğinden alıkoymak için boşuna bir teşebbüsten başka bir şey değildir..."

Hutter konuşmasının sonunda, "Alman proletaryasının müttefikleri Üçüncü Dünya ülkeleri halkları dır. Bunlar, bugün emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelelerinde büyük başarılar kazanıyorlar. Üçüncü Dünya ülkeleri, yeni bir dünya iktisadi düzeni için mücadele ediyorlar ve emperyalizmin, özellikle de iki süper devletin hakimiyet çabalarına kararlılıkla karşı koyuyorlar. Bu mücadeleleri mutlaka desteklemeliyiz" demiştir.

Mitingde bir konuşma yapan devrimci bir asker, Alman ordusu içindeki proleterlerin iki süper devletin bir saldırı aracı olmayacaklarını söyledi.

Portekiz Komünist Partisi (ML) Merkez Komitesi Sekreteri Alvaro Vaskonselos konuşmasında, Portekiz'deki Sovyet sosyal-emperyalizminin ve onun işbirlikçisi Kunhal'in Portekiz halkının faşizme karşı mücadelesini baltalayarak, Portekiz'i Sovyet sosyal-emperyalizminin sömürgesi haline getirmek istediklerini açıkladı. PKP (ML)'nin iki süper devlete ve Rus sosyal-emperyalizminin Avrupa'daki yayılmacılığına karşı mücadelede kararlı olduğunu belirtti.

Daha sonra mitingde ülkemizin Marksist hareketini temsilen bir konuşma yapan Türkiyeli bir devrimci şöyle dedi :

"Arkadaşlar, Yoldaşlar!

Almanya Komünist Partisinin daveti üzerine Rus sosyal-emperyalizminin Avrupa'daki hakimiyet planlarına karşı düzenlenen bu yürüyüş ve seçim mitingine katıldık. Önce bu davete teşekkür etmek isteriz. Biz bu imkandan yararlanarak Almanya ve Türkiye halklarının dostluğunu güçlendirmek ve halkla-bep olmuştur. Bugün Avrupa'daki sosyal-demokrat parti ve hükümetler de iki süper devlete karşı uzlaşıcı bir tutum alıyorlar. Avrupa hükümetlerinin bu tutumu, sadece Rus sosyal-emperyalistlerini yayılma çabalarında ve savaş hazırlıklarında cesaretlendirmeye yarıyor. Bu hükümetler içindeki bazı kimseler, iki süper devlete boyun eğerlerse savaşı doğuya yönlendirebileceklerini ve böylece savaş tehlikesinden sıyrılabileceklerini düşünüyorlar. Fakat birinci ve ikinci dünya savaşlarının tecrübeleri gösterdi ki, yükselen emperyalist devlet, Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın az gelişmiş ülkelerini zaptedebilmek için, önce sanayisi gelişmiş ülkeleri hakimiyeti altına almak zorundadır. Bu yüzden bugün yükselen emperyalist devlet olan Rus sosyal-emperyalizminin stratejik hedefi Avrupa'dır.

Tribünde ortada ayakta: Türkiye Marksist hareketini temsil eden arkadaşımız

rın temel menfaatleriyle ilgili görüşlerimizi dile getirmek istiyoruz.

"KPD'nin bu seçim kampanyasını destekliyoruz. Çünkü bu kampanya 'Bağımsız, Birleşik ve Sosyalist Almanya' şiarı altında yürütülüyor. Bu da hem Alman halkının ve hem de halkımızın temel menfaatlarına uygundur.

"Bugün Almanya da ülkemiz gibi iki süper devletin ve bilhassa Rus sosyal-emperyalizminin kaynağını teşkil ettiği bir dünya savaşı tehdidi altındadır. Rus sosyal-emperyalizmi bugün ABD emperyalizmiyle dünya hakimiyeti için yarışıyor. İki dünya savaşının tecrübeleri göstermiştir ki, savaş hakkında barışçı hayaller daima halkların felaketine se-

"Bu, ülkemiz Türkiye için de geçerlidir. Rus sosyal-emperyalistleri Türkiye'deki nüfuzlarını arttırmak için her şeyi yapıyorlar. Karadeniz'deki büyük filolarıyla yetinmeyip, bunları Boğazlardan Akdeniz'e geçiriyorlar. ABD emperyalizmiyle Akdeniz ve Yakın Doğu'da hakimiyet için yarışıyor ve bu bölgenin ülkelerini büyük bir savaş tehlikesi içine atıyorlar.

"Alman proletaryasının bağımsız, birleşik ve sosyalist bir Almanya için mücadelesiyle dayanışma kurarken, Alman ve Avrupa halklarının ve ülkelerinin süper devletlerin tehdit, baskı ve müdahale teşebbüslerine karşı birlik çabalarını da destekliyoruz.

ARNAVUTLUK'UN TİRAN RADYOSU TÜRKÇE YAYINLARINA BAŞLADI

Arnavutluk'un Tiran radyosu Türkiye yayınlarına başlamıştır. Tiran radyosunun Türkçe yayınlarında, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele haberlerini, dünya olaylarını, Mark sist-Leninist partilerden haberleri dinleyebilirsiniz. Tiran radyosunun yayınlarında, "Milli Kurtuluş Mücadelesi Cephelerinden", "Marksizm-Leninizm Her Zaman Geçerli ve Bilimsel Öğreti" isimli programlar, aynı zamanda sanat ve kültür programları da bulunmaktadır. Yayınlar Türkiye saatiyle şu saat ve metrelerden yapılmaktadır :

06:00 - 06:30 Kısa dalga 41 ve Orta dalga 247 metre
19:30 - 20:00 Kısa dalga 25 ve 31 metre
22:00 - 22:30 Kısa dalga 41 ve 50 metre

Bilindiği gibi Pekin radyosunun Türkçe yayınları da devam etmektedir. Pekin radyosunun yayınlarını, saat 17:00 - 17:30 ve 17:30 - 18:00 ' de Kısa dalga 26 metreden, saat 19:00 - 19:30 ve 20:30 - 21:00 ' de Kısa dalga 26, 31 ve 41 metrelerden dinleyebilirsiniz.